

2011. évi LXXXV. törvény

a környezetvédelmi termékdíjról

Az Országgyűlés, hogy hozzájáruljon a környezetszennyezés megelőzéséhez, illetve csökkentéséhez, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodásra irányuló tevékenységek ösztönzéséhez, valamint a környezetet vagy annak valamely elemét a termék előállítása, forgalmazása, felhasználása során, illetve azt követően közvetlenül, illetve közvetve terhelő vagy veszélyeztető termék által okozott környezeti veszélyeztetések, valamint károk megelőzéséhez és csökkentéséhez pénzügyi forrásokat teremtsen, továbbá elősegítse az európai uniós és a hazai hulladékgazdálkodási szabályozás által hazánk, illetve a piaci szereplők részére meghatározott környezetvédelmi előírások teljesítését, az alábbi törvényt alkotja:

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) felváltásáról szóló jelen törvény teljes mértékben újraszabályozza a Kt. által átfogott területet.

A törvény célja új szabályozó rendszer kereteinek meghatározása, ezen keresztül az iparág tevékenységének teljes megújítása, a többször felhasználható termékek szélesebb körű elterjedésének előmozdítása (újrahasználat), valamint a hulladékhasznosítás mértékének jelentős megnövelése, összhangban az Európai Unió elvárásaival és a magyar társadalom általános érdekeivel.

A jelenlegi, koordinátorok által irányított rendszer bizonyos eredményeinek elismerése mellett (egyes hulladékokban felső hasznosítási arányok elérése, részlegesen fejlődésnek indult szelektív hulladékgyűjtés) megállapítható, hogy hiányosságai és rendszerhibái folytán égetően szükségessé vált a teljes átalakítás, megújítás. A problémák szerteágazóak. A legfőbb gondot az okozza, hogy az állam az iparágon belül jelenleg kontroll nélkül engedi érvényesülni a piaci versenyt. Ennek köszönhető, hogy a hazai hulladékgazdálkodásban nincs semmiféle ésszerű gátja a koordinátorok tevékenységének, ami korlátlan árversenyzettséghez vezetett, ez végeredményben a feladatok megoldásától elvonja a forrásokat, az EU által előírt teljesítést veszélyezteti. Ez alapvető rendszerhiba, a szabad piaci folyamatok, az árverseny általában helyes célkitűzése ebben az esetben ugyanis csak megfelelő körültekintéssel érvényesíthető. Ennek oka, hogy az iparág szinte minden tevékenységét jelentős mértékű externális hatások és költségek jellemzik, melyek kiegyenlítése csak megfelelő kontroll segítségével lehetséges.

A rendszer fenntarthatatlanságát jelzi, hogy a kezdeti impulzívabb fejlődést követően jelenleg az anyagáramok jelentős részében a hasznosítási arányok tekintetében stagnálás, nagyon alacsony mértékű fejlődés figyelhető meg. Ehhez az árverseny mellett elsősorban az vezetett, hogy a koordinátorok a kötelezetekkel karöltve nem érdekeltek a rendszer felső hasznosítási arányig történő fejlesztésében, mindössze a minimumként előírt szinteknek a valamilyen - nem feltétlenül a társadalmi összérdeknek megfelelő - teljesítésében. Ezt az alapvető elvi és működési hibát jórészt a termékdíjra vonatkozó mentességi szabályok okozzák, melyek a törvény legfőbb céljának megvalósítását, a hulladéknak a lerakótól, égetőtől történő eltérítését gyakorlatilag ellehetetlenítik.

Az állam mindeztáig - saját döntésének megfelelően - kívül maradt az iparág működtetéséből, nem fordított figyelmet annak irányítására, és stratégiai kérdésekben nem vállalt felelősséget. Ez a hazai hasznosítói rendszer kiépülését súlyos mértékben torzította, egyes rész-iparágokban a primer és szekunder termelői ágazatok teljes eltűnéséhez járult hozzá (pl. üveg), máshol elképesztő mértékű, a hazai kibocsátás sokszorosára rúgó, kihasználatlan kapacitásokat hozott létre az adófizetők támogatásával (pl. gumi). Ezzel a hibás gyakorlattal az államnak szakítania kell.

A cél az, hogy a koordináló szervezetek megszűnésével párhuzamosan a környezetvédelemért felelős minisztérium felügyelete alatt működő, önálló, 100%-os állami tulajdonban lévő nonprofit Kft. szervezeti formában létrehozza az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökséget (a továbbiakban: OHÜ), melynek feladata az államot illető jogok gyakorlása, valamint az államra háruló feladatok ellátása, kötelezettségek teljesítése a termékdíj-köteles termékekből képződött hulladékokkal kapcsolatos iparágon belül. Erre azért van szükség, mert a hulladékok gyűjtése és hasznosítása területén az államot terheli a végső felelősség.

Amennyiben ugyanis nem sikerül teljesíteni a részben hazai, részben nemzetközi előírásokat és vállalásokat, az állam köteles ezért helytállni (impeachment), vagyis végső soron az államot terheli a fizetési kényszer. Ez csak úgy egyeztethető össze a szennyező fizet alapelvvel, ha az állam az irányítást biztosító jogokat és kötelezettségeket átveszi, a szükséges feladatokat és felelősséget felvállalja, azaz az állam a

teljesítési kötelezettség mellé érdekkörébe vonja az irányítást és ellenőrzést is, az eredmény garantálása érdekében.

Az új rendszerrel szemben a legfőbb elvárás, hogy a termékdíj-köteles termékekből képződött hulladékokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási ipar átlátható, az állam és így a társadalom érdekeit lényegesen kedvezőbb feltételekkel szolgáló módon alakuljon át, és fejlődjék tovább.

Az elmúlt nyolc évben számos olyan kezdeményezés történt a mindenkori környezetvédelmi irányítás részéről, amelynek célja egy átláthatóbb, alkalmasabb, az alapelveket jobban kielégítő díjfizetési rendszer kidolgozása volt. Egyetlen ilyen típusú kezdeményezés se kapta meg a szükséges támogatást. A törvény kidolgozása során kiemelkedő hangsúlyt és időt kellett fordítani tehát a termékdíj mértékét megalapozó tanulmány elkészítésére. Az elemzés során komplex, környezetközpontú, a teljes életciklus elemzésen alapuló értékelési módszertan került kidolgozásra. Ezt követően az egyes termék és hulladékáramok jellemzőinek meghatározása, majd a költségelemekre vonatkozó matematikai modellek kidolgozása, végül az adatok kiértékelése következett. Eredményként adódott az egyes termékáramok egymáshoz viszonyított értéksorrendje társadalmi összérdek szempontjából.

Teljesen új alapokra került a környezetvédelmi termékdíj költségszámításának módszertana.

Kidolgozásra kerültek a termékdíj költségelemek, melyek az irányítást és fejlesztést fedező részelem (rendszerirányítási költség), a szennyezés megelőzését/elhárítását szolgáló részelem (kezelési költség), valamint a termék által okozott szennyezést kompenzáló részelem (externális költség). A törvény ezeket az elemeket beépíti a termékdíj mértékébe, ezzel biztosítva forrásokat a megfelelő mértékű gyűjtés és hasznosítás teljesítéséhez, továbbá a szennyező fizet elvének érvényesítéséhez.

A törvény értelmében a kötelezettek továbbra is maguk választhatnak az egyéni és a kollektív teljesítés között. Utóbbi esetben kizárólag az OHÜ láthatja el a közvetítői feladatokat. A kollektív esetben a megfizetendő termékdíj átalányérték, mely az OHÜ tevékenysége által az országos hulladékgyűjtés és hasznosítás átlagos mértékű teljesítéséhez szükséges forrásokat biztosítja. Az egyéni teljesítő kötelezettek számára a megfizetendő termékdíj a kötelezett kibocsátásától, valamint hulladékhasznosítási teljesítményétől függ. A hulladékhasznosítási teljesítmény új fogalma, a díjszámítás ezen alapuló új elvei egyszersmind a hazai gyűjtés és hasznosítás ösztönzését szolgálják. A törvény továbbá a külföldön történő gyűjtés hazai támogatásának elkerülését is biztosítani kívánja. A modell a gyártói felelősség érvényesülését elősegíti, mivel az egyéni teljesítői modell rugalmasabb kialakítása kedvez az átlagostól jobb teljesítmény nyújtására képes kötelezetteknek a költségek alacsonyabb szinten tartásával.

Az iparág irányítására a teljesen új szervezeti modell került kidolgozásra. A kétszintű szervezeti struktúra egyik eleme a termékdíj bizottság, mely a környezetvédelemért felelős miniszternek az iparág egészét befolyásoló stratégiai döntéseiben szakértő, tanácsadó, döntés előkészítő testülete, továbbá az OHÜ, mely az iparági feladatok végrehajtásáért felel.

A termékdíj bizottság a szennyezést okozó két fél, az ipar és a társadalmat képviselő állam partnerségen alapuló fóruma. A bizottság évről-évre ajánlásokat tesz a miniszter részére a termékdíj-köteles termékekből képződött hulladékokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodás kereteire, többek közt a költségelemek mértékére, a gyűjtés és hasznosítás célszámaira, valamint a hasznosítási rendszer belső prioritásaira (azaz, hogy mely hasznosítási eljárás élvez elsőbbséget, elsősorban a környezetvédelem, valamint a hazai ipar érdekeinek megfelelően).

A bizottság másik fontos funkciója, hogy az iparág számára magas szintű szakmai fórumot biztosít. A bizottságban az ipar, az önkormányzatok, a civil szervezetek, valamint a kormányzat részéről az iparággal, annak tevékenységével kapcsolatban felmerülő kérdések, problémák megvitatására, kivizsgálására, tisztázására, hiteles szakmai véleményalkotásra nyílik lehetőség, továbbá az ezekből leszűrhető általános tanulságok alapján újabb ajánlások készülhetnek a környezetvédelemért felelős miniszter részére.

Az OHÜ alapvető funkciója az iparági működés szervezése és felügyelete jelen törvény, a kapcsolódó jogszabályok, valamint a miniszter által meghatározott feltételeknek megfelelően.

Az OHÜ hangsúlyozottan nem kíván közvetlenül gyűjtéssel és hasznosítással foglalkozni, erre kifejezetten és legfeljebb abban az esetben kerülhet sor, ha a hulladékgazdálkodási célok másképpen nem teljesíthetők. Az OHÜ működéséhez, valamint az általa támogatott tevékenységek finanszírozásához a vámhatóság által beszedett termékdíjból részére biztosított keret nyújt fedezetet.

Az OHÜ szervezeti struktúrája a tervek szerint egy adminisztratív, egy operatív és egy stratégiai centumból tevődik össze. Az adminisztratív centrum lényegében a szervezet működését biztosítja, az operatív centrum feladata az iparági tevékenység (gyűjtés, szállítás, hasznosítás) tervszerű, szoros és folyamatos nyomon követése, dokumentálása, valamint az erre épülő adatbázis építéséhez és kiértékeléséhez folyamatos adatszolgáltatás, továbbá az iparág tevékenysége során keletkező váratlan, illetve nem kívánt események

gyors, rugalmas kezelése. A stratégiai centrum funkciója a folyamatos megújítás biztosítása, mely a rendkívül gyorsan változó technikai és gazdasági környezetünkben kulcsfontosságú a társadalmi érdekek biztosítása, a folyamatos és fenntartható fejlődés, valamint a pazarlás elkerülése szempontjából.

Az OHÜ tevékenysége az általa évről-évre elkészített Országos Gyűjtési és Hasznosítási Terven alapszik. A terv kidolgozásához a keretet a környezetvédelemért felelős miniszter adja meg, a termékdíj bizottság által tett ajánlások figyelembevételével. A tervezés során történik a gyűjtési és hasznosítási mennyiségek éves célszámainak, valamint a tárgyévét megelőző szerződéses időszak (harmadik, negyedik negyedév) során szétosztható kezdeti (induló) mennyiségeinek meghatározása. Az OHÜ a mennyiségek szétosztása során a közszolgáltatók és a már felépített egyéb begyűjtői hálózatok kapacitását veszi alapul. A szétosztás során két egyenértékű célt kell a lehetőségekhez mérten egyszerre kielégíteni: a mind magasabb gyűjtési és hasznosítási arány elérését, valamint a költséghatékonyságot. A hasznosítói kapacitások feltöltése során azonosítani kell az egyes potenciális hasznosítók felkinált eljárásainak környezetvédelmi és társadalmi összesített költségeit, az eljárás alkalmazásával nyerhető előnyeit, valamint a reális feldolgozó kapacitását a piacra helyezhetőség, a piacpotenciál szempontjából. Ennek eredményeképpen az egyes potenciális lehetőségek és hasznosítók összemérhetővé, versenyzethetővé válnak.

A gyűjtés és hasznosítás célértékei év közben változnak, illeszkedve a kibocsátás és fogyasztás változásához. Ezt veszi figyelembe a tervezés negyedéves felülvizsgálata, mely a célszámok negyedéves ciklusokban történő módosítását teszi lehetővé. Rendkívüli esetben egy negyedéves ciklus alatt is lehetőség nyílik a célszámok módosítására.

Az OHÜ nem hatóság, ezért nincsenek hatósági feladatai és jogkörei. Ezeket a funkciókat továbbra is a környezetvédelmi felügyelőségek és a NAV látja el az iparágon belül. Az OHÜ magánjogi szerződéses viszonyt létesít partnereivel, melyben biztosítja magának azokat a jogokat, melyek a partner megfelelő mértékű, statisztikai módszerekkel kiértékelhető eredményeket biztosító ellenőrzését lehetővé teszik. Ennek legfontosabb eleme a megfelelő feltételeknek megfelelő jogkör biztosítása a telephelyeken folyó tevékenység helyszíni nyomon követésére, dokumentálására, mely a valós gyűjtési és hasznosítási mértékek folyamatos meghatározására teszi alkalmassá a rendszert. A törvény ezen ellenőrzési funkció ellátásához szükséges költséget fixen beépítette a termékdíjba (rendszerirányítási alapköltség).

A törvény fontos törekvése, hogy a gyűjtés és hasznosítás mértéke emelkedjék, mégpedig hosszabb távon az ún. felső hasznosítási arány szintjéig, mely az iparág jelenlegi működési struktúrája, valamint a tudomány állása szerint a hulladékgazdálkodás optimális szintjét jelenti a társadalmi összesített költségek szempontjából. Emellett a törvény fontos célkitűzése az anyagában történő hasznosítás mértékének fokozása. A minimális anyagában hasznosítási arányok az egyes termék- és anyagáramok esetén, a gyűjtött mennyiségre vetítve legkevesebb 75%-os szintet kell, hogy elérjenek, ahol az energetikai hasznosítás nem lehetséges, ott pedig a 100%-os hasznosítás a kötelezettség.

A gyűjtés és hasznosítás elérhető szintjét alapvetően a kirótt termékdíj mértéke határozza meg. A törvény kidolgozása során egyrészt a 2010. és 2011. években a kötelezetteket terhelő befizetések (licencdíj, termékdíj) jellemző mértéke jelentette a kiinduló alapot, másrészt az új díjak meghatározása során a 2012-es (EU-s) és 2014-es (hazai, Országos Hulladékgazdálkodási Terv) gyűjtési és hasznosítási szint elvárások, a jelenlegi gyűjtési és hasznosítási valós költségek, valamint a gyűjtés és hasznosítás arányának és költségének összefüggését leíró matematikai függvények képeztek.

A kiindulási adatok alapján elvégzett számítások során meghatározásra kerültek a különféle jövőbeli gyűjtési és hasznosítási szintekhez tartozó költségváltozások. Ezt követően megtörtént a kapott eredmények összevetése a jelenlegi terhelések mértékével, továbbá az externális hatások kiegyenlítését szolgáló költségigényekkel. Fontos elvárás volt ennek során a kibocsátói iparágak, és ezen keresztül a társadalom túlterhelésének, így a díjmértékek túlzott növekedésének elkerülése. Ez néhány esetben csak úgy volt teljesíthető, hogy le kellett mondani a környezetvédelmi célok azonnali teljesítéséről, a fokozatosság elvének megfelelően.

A díjszabás a törvény értelmében, a különféle szempontok figyelembe vételével, az alábbi módon alakult. Az új díjak a jelenleg érvényes törvény szerinti termékdíjakhoz viszonyítva mindösszesen egy esetben növekedtek a kenőolaj esetében. Ezen kiigazítások az elmúlt időszakban változatlan díjak következtében indokolt. A további kategóriákban a díjszabás mértéke a kötelezetteket terhelő jelenlegi összesített költséghez viszonyítva 10-30%-kal emelkedik, néhány kivétellel. Az egyik kivétel a nem kereskedelmi csomagolás, ahol a díj fizetés a jelenlegi termékdíj mértékével válik azonosossá (a műanyag anyagáram kivételével), mely jelentős növekedés (50-100%-os) az amúgy indokolatlanul alacsony, a költségek fedezésére elégtelen terhelésben. A kereskedelmi és nem kereskedelmi csomagolás fogalmát el kell törölni, de a fokozatosság elvének betartásával ez csak több év alatt lehetséges. A kereskedelmi csomagolások esetében a terhelés összesített mértéke kissé, 5-15%-ban

növekedik, az italoskarton anyagáram kivételével, amelynek, elismerve e csomagolásfajta társadalmi hasznosságát, csökken az összesített terhelése. Az egyes csomagolások egymáshoz viszonyított előnyeit és hátrányait az új díjszabási arányok ezzel helyesebben tükrözik. Fontos megjegyezni, hogy további korrekcióra lesz szükség a következő években (egyutas üveg díjának rendezése, kereskedelmi és nem kereskedelmi csomagolások közötti díjszakadék eltüntetése stb.). Jövőbeni korrekció az egyes hasznosítói iparágak teljesítményének növekedésével összefüggésben, az externális költséghányad mértékének csökkenésével is szükségessé válhat. Ennek érdekében lett úgy kialakítva a rendszer, hogy a díjak mértéke évente felülvizsgálatra kerülhessen a Termékdíj bizottság közreműködésével. A gumiabroncs termékáram esetében 45%-os növekedés az előirányzat.

Ennek speciális indoka a kiépített, és alapvetően jól működő rendszerben az utóbbi időszakban megjelent, a vásárlóval a gumiabroncs szerelő által megfizettetett (kb. 10 Ft/kg mértékű) „kezelési költség”, melynek megszüntetése fontos célkitűzés. Nem megengedhető ugyanis, hogy a hasznosítás nevesített költségelei mellett indirekt módon további, indokolatlan költségek bukkanjának fel. Az eddig nem említett termékáramokban (elektromos és elektronikai berendezések, akkumulátor) az új díjszabás a jelenlegi terheléshez képest 10-20%-os növekedést irányoz elő. Kivétel ez alól a szórakoztató elektronika, valamint a rádiótelefonok köre, ahol a befizetendő díj mértéke lényegesen magasabban lett meghatározva. E mögött az a szándék húzódik, hogy az elektromos és elektronikai berendezések körében kifejezetten azokat a kategóriákat terhelje magasabb díj, amelyek beszerzése nem tartozik a háztartások alapvető szükségleteihez.

Rendkívüli fontosságot tulajdonított a törvény annak a jogos kritikának, mely szerint a jelenlegi rendszerben a kötelezettségek különösen, indokolatlanul magas terheket rónak az adminisztrációs feladatok. Egyes becslések szerint a kötelezettségek összesített adminisztrációs költsége messze felülmúlja az összes általuk megfizetett licenccdíjat és termékdíjat. Ennek egyik legfontosabb oka a mentességi rendszer, mely szinte áttekinthetetlen bonyolultságu, a kötelezettségek meghatározását már-már a szakértők számára is lehetetlenné teszi. Eltörlése az adminisztrációs terheket önmagában jelentősen lecsökkenti.

Mindezek mellett az adminisztrációs terhek további csökkentését irányozza elő a törvény. Az egyszerűsítés egyik legfontosabb eszköze két olyan csoport meghatározása, mely kibocsátásai tekintetben kifejezetten alacsony mértéket képvisel, és ezért a részletes adminisztrációs terhek alól kivonható. Ez a két csoport a legkisebb kibocsátókat tömörítő „csekély mennyiségű csomagolást forgalomba hozó vagy saját célra felhasználó kötelezett”-i kör, valamint az ezeknél valamelyest magasabb kibocsátású „kis mennyiségű csomagolást forgalomba hozó vagy saját célra felhasználó kötelezett”-i kör. Mindkét csoportra jellemző, hogy termékdíj átalányt fizet, évente egyszer, egyszerű bejelentőlapon. A megfizetendő termékdíj mértéke a csekély kibocsátók esetén évi 12.000 Ft, a kis kibocsátók esetén évi 60.000 Ft. A kialakított rendszer a kis és középvállalkozások általános versenyhátrányának kompenzálását szolgálja, mind az adminisztráció, mind a díjfizetés csökkentett mértéke folytán. Az állam ezen intézkedésétől azt várja, hogy a kötelezettek köre a jelenlegi 40.000-ról akár 100.000-re is megnövekedhet, megfelelő tájékoztató és felvilágosító tevékenység esetén.

Az adminisztráció további csökkentésének másik különösen hangsúlyos eleme a többször felhasználható termékek első forgalomba hozatalával összefüggő adóztatásának eltörlése. A törvény értelmében, megfelelő feltételek teljesülése esetén, az állam a többször felhasználható terméket kibocsátó, valamint az újrafelhasználással kibővített életciklusa során gondozó kötelezett környezetvédelem területén tett erőfeszítéseit a díjfizetés eltörlésével kompenzálja.

Ez az érintett kötelezettek számára különösen jelentős adminisztrációs terheket szüntet meg, míg az állam, az újrafelhasználható termékek alapelvéből következően minden esetben csak igen csekély várható bevételéről mond le, mely elfogadható, társadalmi szempontból különösen indokolt egyezség.

Az adminisztráció csökkentését további kisebb módosítások szolgálják, így például a termékdíjjal kapcsolatos információk számlán történő feltüntetésének korlátok közötti megkövetelése.

A törvény egy további fontos módosítása, hogy a lakossági tudatformálásra fordítható költségek mértékét a jelenlegi 5%-os szintről 7%-ra emeli. Az erre fordítható keret ezzel kétszeresére emelkedhet, amely különösen nagy jelentőségű. A törvény a tudatformálásra a jelenlegi rendszerben egymástól függetlenül, szigetszerűen megvalósító koordinátorok helyett egységes, koncentrált, a társadalmat jobban megszólítani képes megoldást biztosít.

A törvény tisztázza az egyes részletkérdésekben a jelenlegi jogi környezetben meglévő pontatlanságokat, melyek a jogalkalmazást, valamint a jogkövető magatartást nehezítik, illetve a kötelezettek és ezen keresztül a társadalom egyes rétegeire indokolatlan költségeket ró.

A törvény a készülő új hulladékgazdálkodásról szóló törvény várható fogalomalkotását, szóhasználatát veszi át. Ennek értelmében kikerült néhány olyan fogalom a törvény 2. §-ából (pl.

gyűjtés/begyűjtés/visszagűjtés, hasznosítást koordináló szervezet), amelynek a definíciója hulladékgazdálkodásról szóló törvény hatókörébe illeszkedik.

A hasznosítást koordináló szervezetek funkciója a törvény értelmében a nem termékdíj-köteles anyagáramok esetében fennmarad (szárazelemek, továbbá gyógyszerek, valamint növényvédő szerek csomagolóeszközeiből képződött hulladékokat koordináló szervezetek stb.), tevékenységüket továbbra is a hulladékgazdálkodásról szóló törvény felhatalmazása alapján végezhetik, a termékdíj-köteles termékekből képződött hulladékokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodás területén a koordináló szervezetek funkciója megszűnik, ezeket átveszi az OHÜ.

A törvény értelmében átmenetileg megszűnik a termékdíj kedvezmény intézménye, mert a vizsgálatok azt igazolták, hogy a kedvezmény jelenlegi formájában nem fenntartható, a kedvezményezhetőség szükséges feltételeinek fennállása nem igazolt.

Különösen fontos, hogy az új szabályozási környezetnek köszönhetően a gyűjtők, szállítók, kezelők, hasznosítók stb., az EU által is szorgalmazott, egyre növekvő mértékű hulladékhasznosításnak köszönhetően, növekvő mennyiségű munkához juthatnak. A megnövekedett munkamennyiség lehetőséget teremt a lakosság hátrányos helyzetű, alacsonyan képezett rétegeinek bevonására a munka világába. A hulladékgazdálkodás jellegénél fogva ez a lehetőség az ország egész területén szétszórtan jelentkezik, amely a megoldás további előnyös tulajdonsága. A törvény kidolgozása során több becslés és számítás készült az új rendszer bevezetése esetén várható munkahelyszám gyarapodásra vonatkozóan.

A becslések a reális forgatókönyvek szerint 2-3 ezer új munkahely megteremtését prognosztizálják, mely hozzájárulhat a kormány munkahely bővítési szándékának megvalósításához.

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A törvény hatálya

1. § (1) E törvény céljának elérése érdekében környezetvédelmi termékdíjat (a továbbiakban: termékdíj) kell fizetni.

(2) E törvény hatálya a termékdíjköteles termékekre és a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos tevékenységre terjed ki.

(3) E törvény alkalmazásában termékdíjköteles termék:

- a) az akkumulátor;
- b) a csomagolóeszköz, az egyéb csomagolóeszköz (a továbbiakban együtt: csomagolóeszköz);
- c) az egyéb köoolajtermék;
- d) az elektromos, elektronikai berendezés;
- e) a gumiabroncs;
- f) a reklámhordozó papír.

(4) A (3) bekezdés a) és c)-f) pontja szerinti termékdíjköteles termékek vámtarifaszámok alá osztályozott körét a 2010. január 1-jén hatályos Kombinált Nomenklatúra szerint az 1. melléklet határozza meg. A (3) bekezdés b) pontja szerinti termékdíjköteles termékek az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben szereplő csomagolóeszköz-katalógus kódszámaival kerülnek meghatározásra.

A Gjt. az adótárgy meghatározásánál az „érvényes” rendszám tábla létét is feltételül szabja, noha e jelző 2004. január 1-jétől - a hatósági adatszolgáltatáson alapuló gépjárműadóztatás bevezetése okán - kizárólag azt a célt szolgálta, hogy a járműnyilvántartásban akkor még szereplő több százezer régi rendszámú (két betű és négy számjegyű) járműre ne terjedjen ki a törvény hatálya. Időközben az említett régi rendszámú járművek közlekedési igazgatási sorsa rendeződött, valamint a tárgyi adókötelezettség fennállását a Gjt. a jármű forgalomba helyezéséhez - s nem a rendszám tábla érvényességéhez - köti.

Mindebből következően a rendszám tábla jelzőjeként szereplő „érvényes” normaszöveg fenntartása szükségtelen, zavaró tényező, ezért a törvény korrigálja a Gjt. 1. §-át. A Gjt. 1. §-ának törvény szerinti módosítását az is szükségessé teszi, hogy 2012. január 1-jétől megszűnik a külföldi gépjárművek adója.

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény elfogadását követően megkezdődött a szemléletében új törvény végrehajtási intézményrendszerének kiépítése, 2011. szeptember elején megalakult az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. A végrehajtásra történő felkészülési folyamat során szükségessé vált a kihirdetett, de még minden elemében hatályba nem lépett törvény módosítása.

A módosítás alapvető indoka, hogy a folyamatosan változó jogszabályi környezethez hozzáigazodva, a modern hulladékgazdálkodás hatékony eszköze lehessen a korábbinál környezetbarátabb termékdíj rendszer. További módosítást tett szükségessé az EU hulladékokról szóló keretirányelvvel összhangban lévő hazai szabályozással való harmónia megteremtése, a vállalkozásokra háruló indokolatlan adminisztratív terhek csökkentése. A termékdíj tételek változása elsősorban a gazdasági folyamatok és a költségvetési kiszámíthatóság és tervezhetőség miatt vált szükségessé.

Az átfogó módosítással garantálható, hogy a környezetvédelmi termékdíj-rendszer - amennyiben a gazdasági folyamatok kedvezőtlen hatásai csökkennek - minden szempontból hatékony környezetgazdálkodási eszközként kedvezően befolyásolhatja a hulladékhasznosítás hazai környezetvédelmi fejlesztését.

A termékdíj tételek megemlése, valamint a tárgyi és alanyi hatályok változása és az egyéni hulladékkezelést választók nehezen becsülhető aránya magában hordozza annak a lehetőségét, hogy az előzetesen számított teljes költségvetési bevétel nagysága 7-10%-kal elmarad a tervezetthez képest, ami nem a végrehajtás eredménytelenségével, hanem a magas díjtételek miatt bekövetkező forgalomcsökkenéssel és a termékdíjköteles termékek forgalmi alapadatainak bizonytalanságaival magyarázható.

A törvény céljának normatív megfogalmazása meghatározza a környezetvédelmi termékdíj alkalmazásának célját, felhasználási területeit. A csomagolás termékdíjáról a csomagolószerkezet termékdíjára áttérés az arányosság és a környezeti hatékonyság céljait szolgálja. Az alapfogalmak pontosítása, illetve kiegészítése elsősorban a más jogszabályokkal való összhang, illetve a belső koherencia megteremtését szolgálja.

A módosítás a termékdíj-kötelezettség általános szabályait pontosítja és egyszerűsíti. A technikai, illetve részletszabályozás a végrehajtási rendeletek szintjén fog megvalósulni, aminek alapvető célja a rugalmas szabályozás lehetősége és a változó piaci viszonyok gyors figyelembe vehetősége.

A termékdíj-kötelezettség tartalmi elemeinek pontosítására elsősorban a végrehajthatóság gyakorlati szempontjainak érvényesítése miatt volt szükség. Az átvállalás feltételeinek egyértelmű meghatározása a normavilágosság követelménye mellett az egyszerűség és átláthatóság követelményeinek is megfelel.

Az egyéni hulladékkezelést választók esetében az ebből adódó speciális szabályok pontosítása is indokolt (pl. igazolás helyett saját nyilvántartás). A 10/A. §-ban meghatározott termékdíj-előleg megfizetésének előírása a tárgyévre tervezett költségvetési bevételek kiszámíthatóságát segíti.

A törvény a Termékdíj Bizottság jogállását, feladat- és hatáskörét a korábbi szabályozásnál egyértelműbben és szélesebben határozza meg. A Bizottság speciális jogállása kettős, egyrészt a Kormány, másrészt a környezetvédelemért felelős miniszter tevékenységét segíti, összetételében a közigazgatás mellett meghatározó szerep jut gazdasági élet szereplőinek is. Ezzel a Bizottság szakmai, érdekképviselői feladatot is képes ellátni.

Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség feladat- és tevékenységi körének a pontosítása az eredményesebb munkavégzés feltételeit teremti meg. Az Ügynökség számára kvázi üzleti tervként is funkcionáló Országos Gyűjtési és Hasznosítási terv elkészítésének és mobilitásának a biztosítása a hulladékgazdálkodás eredményességét javítja.

Jelenleg a települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladatai körébe tartozik a települési szilárd hulladék ingatlantulajdonosoktól való gyűjtésének, elszállításának és ártalmatlanításának kötelezettsége. Ennek minden települési önkormányzat valamilyen szervezet (közszolgáltató) útján eleget tesz, melynek keretében a településeken általában működik szelektív gyűjtés is. Magyarországon települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó szervezetek száma 352.

Indokolt, hogy ezekkel - külön eljárás nélkül, azonos feltételekkel - az Ügynökség szolgáltatás-vásárlási megállapodást köthessen. Ennek kereteit megteremti a törvény, a versenysemlegesség és az azonos hozzáférés lehetőségének teljes körű biztosításával.

A termékdíj visszaigénylés, illetve egyes termékdíjak esetében a speciális szabályok megalkotása az egyértelmű szabályozás és a végrehajthatóság eredményességét szolgálja.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtás hatékonyságát szolgáló követelmény-rendszere jelenik meg a törvényben.

A törvény egyértelműen meghatározza a költségvetési finanszírozás követelményeit, illetve megadja a szükséges felhatalmazást a végrehajtási rendeletek megalkotására.

Az átmeneti szabályok a jelenlegi termékdíj-rendszerről az új termékdíjas szabályozásra történő átállás zökkenőmentes lebonyolítását szolgálják, egyértelmű eligazítást adva az egyes kötelezetteknek.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E törvény alkalmazásában:

1. anyagában történő hasznosítás: a hulladéknak a hulladékgazdálkodásról szóló törvény (a továbbiakban: Hgt.) szerinti újrafeldolgozása vagy visszanyerése, illetve biológiailag lebomló szerves anyagok aerob vagy anaerob lebontása és további felhasználásra alkalmassá tétele;

2. anyagáram: az egyes termékáramokon belül elkülönülő önálló hasznosítási kötelezettséggel rendelkező anyag, illetve termék;

3. ártalmatlanítás: a hulladék Hgt. szerinti ártalmatlanítása;

4. belföld: a Magyarország területe, ideértve a vámszabad és tranzitterületeket, valamint a vámszabad raktárakat is;

5. bérgyártás: a megrendelő (bérgyártató) által a Magyarországon letelepedett természetes, vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság (a továbbiakban együtt: bérgyártó) részére ellenszolgáltatás nélkül - részben, vagy egészben - rendelkezésére bocsátott anyagokból, félkész termékekből ellenszolgáltatás ellenében termékdíjköteles termék előállítására;

6. csekély mennyiségű csomagolást forgalomba hozó vagy saját célra felhasználó kötelezett: legfeljebb tárgyévi

a) 3000 kg üveg,

b) 300 kg - a műanyag bevásárló-reklám táska nélkül számított - műanyag,

c) 75 kg műanyag bevásárló-reklám táska,

d) 300 kg társított vagy rétegzett,

e) 500 kg papír, fa, természetes alapú textil,

f) 300 kg fém,

g) 300 kg egyéb,

azonban a b)-g) pontok esetén mindösszesen legfeljebb 1000 kg csomagolást kiskereskedelmi értékesítés során a fogyasztó számára forgalomba hozó vagy saját célra felhasználó kötelezett;

7. csomagolás:

a) valamennyi olyan tétel, amelyet a termelő vagy a felhasználó valamely termék (a nyersanyagtól a feldolgozott termékig) befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására és bemutatására (csomagolási funkció) használ, ideértve az ugyanilyen célra használt egyszer használatos tételt,

b) az a) pontban meghatározottaknak - a csomagolás által biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül - megfelelő tételek, kivéve, ha az adott tétel a termék szerves részét képezi és a termék tárolásához, eltartásához vagy megőrzéséhez annak teljes élettartama alatt szükséges, és az egyes alkotóelemeket együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták,

c) a forgalmazás helyén történő megtöltésre tervezett és szánt, illetve a forgalmazási helyen eladott vagy megtöltött, csomagolási funkciót ellátó egyszer használatos tételek,

d) a termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemek, kivéve, ha azok a termékek szerves részét képezik, és az egyes alkotóelemeket együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták; a csomagolásba beépülő egyéb összetevőket és kiegészítő elemeket azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették;

8. csomagolóanyag: a csomagolóeszközök előállítására, illetve az ideiglenes védőburkolat kialakítására közvetlenül alkalmazható szerkezeti anyagok gyűjtőfogalma;

9. csomagolóeszköz: a termék vagy a kisebb csomagolás befogadására, egységbe fogására kialakított, meghatározott anyagú, szerkezetű - általában ipari, vagy szolgáltató jellegű tevékenység keretében előállított - ideiglenes védőburkolat, továbbá a raklap;

10. csomagolási segédanyag: a csomagolás kiegészítő vagy járulékos részeként felhasználható - így különösen záró, rögzítő, párnázó, díszítő - elemek, valamint kellékek, így különösen címke, páralekötő anyag, hordfogantyú, ragasztó gyűjtőfogalma;

11. egyéb csomagolóeszköz: csomagolóanyag, csomagolási segédanyag;

12. egyéni hulladékkezelés: az 1. § (3) bekezdés a) és b), valamint d) és e) pontja szerinti termékdíjköteles termék- és anyagáramából keletkezett hulladék

a) magánszemély vevőtől a kötelezett telephelyén történő saját gyűjtése, ideértve a kötelezettnek a termék forgalmazását végző kereskedelmi egységgel ténylegesen, közösen, az értékesítés helyén történő gyűjtését, illetve

b) saját célú felhasználás esetén kötelezett telephelyén történő gyűjtése és az a) és b) pont szerint gyűjtött hulladék hasznosítása vagy hasznosíttatása;

13. elektromos, elektronikai berendezés: legfeljebb 1000 V váltakozó feszültségű, illetve 1500 V egyenfeszültségű árammal működő berendezés, amelynek rendeltetésszerű működése elektromágneses mezőktől vagy villamos áramtól függ, ideértve az elektromágneses mező, illetve villamos áram előállítását, mérését, átvitelét biztosító eszközöket is;

14. forgalomba hozatal: termékdíjköteles termék tulajdonjogának első belföldi ingyenes vagy visszerthes átruházása, ideértve a más termék tartozékaként vagy alkotórészeként való átruházást, továbbá a csomagolószerszám csomagolás részekénti átruházását, nem minősül forgalomba hozatalnak a termékdíjköteles terméknek a természetes személy által nem gazdasági tevékenység keretében végzett átruházása;

15. harmadik ország: az Európai Közösségen kívüli állam;

16. hasznosítás: a termékdíjköteles termékből képződő hulladéknak vagy valamely összetevőjének termelésben vagy szolgáltatásban a Hgt. szerinti hasznosítása;

17. hasznosíttatás: a kötelezett 1. § (3) bekezdés *a), b), d), e)* pontja szerinti termékdíjköteles terméknek a termék- és anyagáramából keletkezett - 12. pont *a)-b)* alpontjai szerint gyűjtött - hulladéka vállalkozási szerződés keretében más, erre feljogosított gazdálkodó szervezetnél történő hasznosítása;

18. jármű: a légi közlekedésről szóló külön törvény szerinti légi jármű, valamint a motorral meghajtott közúti szállító- vagy vontatóeszköz, ideértve az önjáró vagy vontatott munkagépet is, kivéve a kerekes szék;

19. kereskedelmi csomagolás: a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, a Tanács 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelete 2009. január 1-jén hatályos I. melléklete szerinti

a) 2009 vámtarifaszámú gyümölcs (beleértve a szőlőmustot is) és zöldség, nem erjesztve, hozzáadott alkoholtartalom nélkül, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával is,

b) 2106 90 20, 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55, 2106 90 59 vámtarifaszámú ízesített vagy színezett cukorszirup,

c) 2201 vámtarifaszámú (emberi fogyasztásra alkalmas) víz, beleértve a természetes vagy mesterséges ásványvizet és a szénsavas vizet is, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadása és ízesítés nélkül, kivéve a jég, a hó és a laboratóriumi vizsgálati vízminta,

d) 2202 vámtarifaszámú víz (beleértve a természetes vagy mesterséges ásványvizet és a szénsavas vizet is) cukor vagy más édesítőanyag hozzáadásával vagy ízesítve és más alkoholmentes ital, a 2009 vtsz. alá tartozó gyümölcs- és zöldséglevek és a 657/2008/EK bizottsági rendelet I. melléklete I. és II. kategóriájába tartozó készítmények kivételével,

e) 2203 vámtarifaszámú malátából készült sör,

f) 2204 vámtarifaszámú bor friss szőlőből, beleértve a szeszes bort is; szőlőmust, a 2009 vtsz. alá tartozó kivételével,

g) 2205 vámtarifaszámú vermut és friss szőlőből készült más bor növényekkel vagy aromatisztó anyagokkal ízesítve, a 2206 vámtarifaszámú más erjesztett ital (pl. almabor, körtebor, mézbor); erjesztett italok keverékei, és erjesztett italok és alkoholmentes italok másutt nem említett keverékei, a 2207 10 00 vámtarifaszámú nem denaturált etil-alkohol legalább 80 térfogatszázalék alkoholtartalommal, valamint a 2208 vámtarifaszámú nem denaturált etil-alkohol, kevesebb mint 80 térfogatszázalék alkoholtartalommal; szesz, likőr és más szeszes ital,

a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló külön jogszabály szerinti fogyasztói (elsődleges) csomagolása - a címke, kupak és az egyszerű használatos ivópohár kivételével -, továbbá a műanyag bevásárló-reklám táskák;

20. kereskedelmi csomagolószerszám: olyan csomagolószerszám, amely alkalmas kereskedelmi csomagolás létrehozására;

21. kiskereskedelmi értékesítés: a kereskedelemről szóló törvény szerinti kiskereskedelmi tevékenység;

22. környezetvédelmi termékdíj nettó összege: a termékdíj megállapítási időszakban keletkezett termékdíj-fizetési kötelezettség és a visszaigényelhető termékdíj különbözete;

23. közvetítő: olyan gazdálkodó szervezet, amely más nevében szervez hasznosítást, ideértve azt a közvetítőt is, aki nem lesz a közvetítés tárgyát képező dolog tényleges birtokosa;

24. külföld: az Európai Közösség Magyarországon kívüli állama és a harmadik ország;

25. műanyag bevásárló-reklám táskák: a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló jogszabály szerinti fogyasztói (elsődleges) vagy gyűjtőcsomagolt, illetve csomagolatlanul forgalmazott termékek, áruk, reklámanyagok szállítására szolgáló, hajlékonyfalú műanyag hordtasak vagy hordtáska;

26. reklámhordozó papír: a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben meghatározott gazdasági reklámot tartalmazó, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény által meghatározott sajtótermékek közül az időszaki lap egyes lapszámai, a röplap és az egyéb szöveges kiadvány, a grafikát, rajtot vagy fotót tartalmazó kiadvány - beleértve azt is, ha mindezek más, nem termékdíjköteles kiadvány külön mellékletét képezik -, továbbá a térkép. Nem tartozik a reklámhordozó papír fogalmába:

a) a kiadványonként, annak teljes nyomtatott felületére vetítve legalább 50%-ában nem gazdasági reklám terjesztésére szolgáló kiadvány, időszaki lap,

b) a közhasznú szervezet, állami, önkormányzati szerv által, alapfeladata körében kiadott kiadvány, időszaki lap,

c) a könyv, tankönyv;

27. rétegzett italkarton: az a legalább 75%-ban papír alapanyagú (karton) csomagolószerszám, amely alkalmas folyékony élelmiszer csomagolására;

28. termékáram: az egyes termékek hulladékgazdálkodási szempontok alapján képzett termékcsopontonkénti összessége;

29. termékdíj-kötelezettség: termékdíjköteles termékkel, illetve a termékdíjjal összefüggő

a) bejelentkezési,

b) bejelentési, változás-bejelentési,

c) termékdíj-megállapítási, termékdíj-előleg megállapítási,

d) termékdíj-bevallási, termékdíj-előleg bevallási,

e) termékdíj-fizetési, termékdíj-előleg fizetési,

f) bizonylat kiállítás, -megőrzési, számlamegőrzési, számlán történő feltüntetés, illetve

g) nyilvántartás-vezetési,

h) adatszolgáltatási, ideértve a nem csomagolószerszámként forgalomba hozott, az e törvényhez tartozó végrehajtási rendeletben meghatározott csomagolószerszám katalógusban szereplő árukra vonatkozóan is,

i) nyilatkozattételi

kötelezettség;

30. termékdíj-átalány: a csekély mennyiségű csomagolást forgalomba hozó kötelezett, továbbá a 73/2009/EK tanácsi rendelet szerinti mezőgazdasági termelő kötelezett számára meghatározott díjfizetési kötelezettség;

31. újrahasználhatóság: a terméknek az eredeti célra történő ismételt felhasználása, mely során a többször felhasználható, újratölthető termék a forgási ciklusból történő kilépésekor válik hulladékká.

3. A termékdíj-kötelezettség általános szabályai

3. § (1) A környezetvédelmi termékdíj-fizetési kötelezettség a termékdíjköteles termék forgalomba hozatala vagy saját célú felhasználása esetén keletkezik.

(2) A termékdíj-kötelezettség

a) az első belföldi forgalomba hozót vagy első saját célú felhasználót,

b) belföldi előállítású egyéb közlekedési eszköz esetében az első belföldi forgalomba hozó első vevőjét, vagy a saját célú felhasználót,

c) bányászati tevékenység esetén a bányászati tevékenységet (a továbbiakban a)–c) pontok együtt: kötelezett) terhel.

Reklámhordozó papír esetében az a) pont szerinti első belföldi forgalomba hozatalnak - belföldi előállítás esetén - a nyomdai szolgáltatás teljesítése (nyomtatás és átadás) minősül.

(3) Saját célú felhasználásnak minősül a termékdíjköteles termék, ideértve más termék tartozékaként vagy alkotórészeként, továbbá a csomagolószerszám esetében a csomagolás részeként:

a) a kötelezett saját vagy alkalmazottja magánszükséglete kielégítésére való felhasználása;

ba) alap kutatás,

bb) alkalmazott kutatás,

bc) kísérleti fejlesztés,

bd) beruházás,

be) felújítás,

bf) karbantartás keretében való felhasználása;

c) megsemmisítése, alaktalanítása, elfogyasztása;

d) minden más, az a)–c) pontokban nem említett használata, ami nem a számvitelről szóló törvényben meghatározott saját termelésű készlet létrehozását eredményezi.

(4) Külföldi előállítású csomagolás esetén a csomagolószerszám saját célú felhasználásának minősül a csomagolás elválasztása a terméktől.

(5) Saját célú felhasználás címén keletkezik termékdíj-kötelezettség:

a) a kötelezett jogutód nélküli megszűnése esetében, ha a kötelezett

aa) felszámolás esetén a felszámolási zárómérleg fordulónapján,

ab) végelszámolás esetén a végelszámolást lezáró beszámoló fordulónapján, vagy

ac) a kötelezett felszámolás vagy végelszámolás nélküli megszűnése esetén a megszűnés időpontjában olyan termékdíjköteles terméket tart tulajdonában, amelyre a termékdíj nem került megfizetésre,

b) a termékdíjköteles termék mennyiségében bekövetkezett, a törvény végrehajtási rendeletében meghatározott elszámolható hiányt meghaladó hiány és a termékdíjköteles termék megsemmisülése esetén - az elháríthatatlan külső okból bekövetkezett megsemmisülés kivételével - a megsemmisült mennyiségre.

(6) A csomagolószert termékdíját nem kell megfizetni, ha - e törvény végrehajtási rendeletében meghatározottak szerint - nyilatkozik a kötelezett első vevője (a továbbiakban: nyilatkozó) arról, hogy

a) a csomagolószert csomagolás előállítására használja fel és a 15. § (4) bekezdés szerinti termékdíjatalány fizetésére jogosult, vagy

b) a csomagolószert csomagolás előállítására a 27. § (2) bekezdése feltételeinek megfelelő újrahasználható csomagolóeszközként használja fel, vagy

c) az egyéb csomagolószert, mint annak végfelhasználója nem csomagolás előállítására használja fel.

(7) A (6) bekezdés szerinti nyilatkozó kötelezettnek minősül, ha a nyilatkozatával ellentétesen jár el, egyébként a kötelezett ellenőrzésére vonatkozó szabályokat kell rá alkalmazni.

(8) Amennyiben a (6) bekezdés szerinti nyilatkozó a csomagolószert nem, vagy nem a nyilatkozat tartalma szerinti mértékben, nem a nyilatkozat tartalma szerint használja fel, illetőleg a felhasználás tényét nem tudja igazolni, az erre eső termékdíjat, és a csomagolószert beszerzésének időpontjától számított késedelmi pótlékot köteles megfizetni.

4. § (1) A termékdíjköteles termék általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adóraktárba való beraktározása és az adóraktáron belüli értékesítése, továbbá a vámjogi szabadforgalomban nem lévő termékdíjköteles termék belföldi értékesítése nem minősül forgalomba hozatalnak.

(2) Termékdíj-kötelezettség

a) a termékdíjköteles termék külföldre történő értékesítése,

b) természetes személy esetén a termékdíjköteles termék személyes szükséglet kielégítését meg nem haladó mennyiségű saját célú felhasználása, esetén nem keletkezik.

A törvény meghatározza azokat az eseteket is, amelyek nem járnak termékdíj fizetési kötelezettséggel. Ilyen esetek az adóraktárba való beraktározás és az adóraktáron belüli értékesítés, a vámjogi szabadforgalomban nem lévő termékdíj-köteles termék belföldi értékesítése, a külföldre történő értékesítés, az alapanyagként való felhasználás, saját célú felhasználás természetes személy esetén, a hulladékká vált kőolajtermékből bizonyos, a hulladékgazdálkodásról szóló törvényben meghatározott eljárással előállított termék forgalomba hozatala.

4. A termékdíj-kötelezettség keletkezésének időpontja

5. § (1) A termékdíj-fizetési kötelezettség az első belföldi forgalomba hozatal címén a számlán, vagy számlakibocsátás hiányában az ügylet teljesítését tanúsító egyéb okiraton feltüntetett teljesítés napján keletkezik.

(2) A termékdíj-fizetési kötelezettség az egyéb kőolajtermék esetében az első belföldi forgalomba hozó első vevője által kiállított számlán feltüntetett teljesítés napján vagy a saját célú felhasználás költségként történő elszámolásának napján keletkezik.

(3) A termékdíj-fizetési kötelezettség saját célú felhasználás címén e törvényben foglalt eltérésekkel a saját célú felhasználás költségként történő elszámolásának napján keletkezik.

(4) A 3. § (4) bekezdése szerinti esetben a kötelezett dönthet úgy, hogy a termékdíj-fizetési kötelezettség a hasznosítónak történő igazolt átadás-átvétel napján keletkezzen. A kötelezett ezen döntését tárgyév során nem módosíthatja.

(5) A termékdíj-fizetési kötelezettség

a) a 3. § (5) bekezdésének a) pontja esetén a végelszámolás napján,

b) a 3. § (5) bekezdésének b) pontja esetén a leltárhiány, vagy a termékdíjköteles termék megsemmisülése tényéről felvett jegyzőkönyv kelte, annak nyilvántartásba vétele, vagy könyvelése napján keletkezik.

A termékdíj-fizetési kötelezettség keletkezésének időpontja függ a keletkezés módjától. A termékdíj-fizetési kötelezettség a következő esetekben és időben keletkezhet:

6. § (1) A kötelezett dönthet úgy, hogy tárgyévtől fennálló termékdíj-kötelezettsége a termékdíjköteles termék készletre történő felvételének napján keletkezzen (készletre vétel).

(2) A termékdíj-kötelezettség készletre vétellel történő teljesítése esetén a kötelezett köteles a tárgyévet megelőző év december 31-én készleten levő termékdíjköteles termékeiről leltárt készíteni, amely egyben a tárgyév nyitókészlete, és a termékdíjat - a tárgyévben érvényes termékdíjtétel mértékével - tárgyév január 20-ig bevallani és megfizetni.

(3) A termékdíj-kötelezettség készletre vétellel történő teljesítése esetén a kötelezett a termékdíj-kötelezettsége keletkezésének időpontját a tárgyévben belül nem változtathatja meg.

(4) Ha a kötelezett a termékdíj-kötelezettsége keletkezésének időpontját e §-ban foglaltak alkalmazását követően ismét az 5. §-ban foglaltak alapján állapítja meg, az év fordulónapján készleten levő termékdíjköteles termékeiről

leltárt készít és ezen készleten levő termékeket elkülönítetten nyilvántartja. A kötelezettnek a készleten levő termékek után az egyszer már megfizetett termékdíjat ismételten nem kell megfizetnie.

A törvény értelmében a kötelezettnek lehetősége van a készletre vétel napján keletkeztetni a termékdíj-fizetési kötelezettségét, amely döntését a tárgyévben belül nem változtathatja meg. A készletre vétellel történő teljesítés esetén a kötelezettnek leltárt kell készítenie a megelőző év december 31-én készleten levő termékdíj-köteles termékeiről, és a termékdíjat a tárgyévben érvényben lévő termékdíjtétel mértékével január 20-áig be kell vallania és meg kell fizetnie.

Ha a kötelezettség megállapítása ismét az 5. § alapján történik, a készleten levő termékek után az egyszer már megfizetett termékdíjat ismételten nem kell megfizetnie.

5. A termékdíj alapja, összetevői, mértéke

7. § (1) A termékdíj alapja a termékdíjköteles termék tömege.

(2) A termékdíj tételeit - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a törvény 2. melléklete állapítja meg.

(3) Egyéni hulladékkezelés esetén a termékdíj tételeit és kiszámításának módját a törvény 3. melléklete tartalmazza.

6. Eljárási szabályok

8. § (1) Termékdíjjal valamint - a hulladékgazdálkodásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott hatósági ügy, illetve eljárás kivételével - a termékdíjköteles termékből képződött hulladékokkal kapcsolatos ügyben a (4) bekezdésben nevesített hatósági hatáskörbe tartozó eljárások során az e törvényben meghatározott eltérésekkel az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényt (a továbbiakban: Art.) kell alkalmazni.

(2) Az e törvényben, valamint az Art.-ban nem szabályozott közigazgatási hatósági ügyben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell megfelelően alkalmazni.

(3) Termékdíjjal kapcsolatos ügyekben a Ket.-nek a kérelemre indult eljárásban az ügyfél által az eljárás megindulásáról kért értesítésre, továbbá az újrafelvételi eljárásra vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni. Az (1) bekezdés szerinti termékdíjköteles termékből képződött hulladékokkal kapcsolatos, (4) bekezdésben nevesített hatósági hatáskörbe tartozó eljárásban az Ket.-nek az újrafelvételi eljárásra vonatkozó szabályait nem kell alkalmazni.

(4) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve (a továbbiakban: vámhatóság) jár el a kötelezettek nyilvántartása, a termékdíj bevallása, befizetése, visszaigénylése, - a hulladékgazdálkodásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott, a környezetvédelmi, vagy más hatóságok hatáskörébe tartozó hatósági ügy, illetve eljárás kivételével - a termékdíjköteles termékből képződött hulladékokkal kapcsolatos adó, hatósági ellenőrzése során.

(5) Az állami adó és vámhatóság a termékdíjfizetéssel kapcsolatos jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez nyomtatványt rendszeresíthet a bejelentésre, az adatszolgáltatásra, az önellenőrzésre, a termékdíjfizetésre, az átvezetésre, a kiutalásra, a visszaigénylésre és a termékdíj folyószámla egyeztetésére. A rendszeresített nyomtatvánnyal azonos értékű, ha az iratot a vámhatóság a honlapján közzétett számítógépes program segítségével elektronikusan támogatott formanyomtatványként teszi közzé.

(6)

7. Képviselő

9. § (1) A kötelezettet kizárólag az Art. szerinti vagy termékdíj ügyintéző szakképesítésű állandó meghatalmazással rendelkező képviselő képviselheti:

a) a bejelentési kötelezettség teljesítése;

b) a bevallási kötelezettség teljesítése;

c) az igazolások kérése;

d) a termékdíj-visszaigénylési eljárás;

e) az ellenőrzés, hatósági eljárás, jogorvoslati eljárás;

f) a nyilvántartás-vezetéssel kapcsolatos kötelezettségek teljesítése;

g) a fizetéshalasztás, részletfizetési engedélyezési eljárások;

h) a termékdíj befizetése

során.

(2) Az (1) bekezdés *h*) pontja szerinti kötelezettséget teljesítő képviselő a termékdíj-kötelezettség teljesítéséért a megbízóval egyetemlegesen felel.

(3) Ha a kötelezett gazdasági céllal harmadik országban telepedett le, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye harmadik országban van, a termékdíjjal kapcsolatos ügyének intézéséhez az Art. szerinti pénzügyi képviselő megbízása kötelező.

A kötelezett a termékdíj kötelezettséggel kapcsolatos eljárásokban igénybe vehet képviselői közreműködést. Ha a képviselő a termékdíj megfizetésére terjed ki, a képviselő és a kötelezett felelőssége egyetemleges. Ha a kötelezett külföldön (harmadik országban) telepedett le, a pénzügyi képviselő megbízása számára kötelező.

II. FEJEZET

A TERMÉKDÍJ-KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSE

8. A bejelentési és nyilvántartásba vételi kötelezettség

10. § (1) A kötelezett a termékdíjköteles termékkel végzett tevékenységét a vámhatóságnál annak megkezdésétől számított 15 napon belül bejelenti, továbbá nyilatkozik arról, ha a termékdíj-kötelezettségét egyéni hulladékkezelést teljesítőként vagy termékdíj-átalány-fizetésre jogosultként teljesíti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot az egyéni hulladékkezelést teljesítőnek termék- és anyagáramonként kell megtennie.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a kötelezettet, továbbá a képviselőt, pénzügyi képviselőt az általa adott azonosító szám (a továbbiakban: VPID szám) alapján nyilvántartásba veszi és nyilvántartja. Az e törvény hatálya alá tartozó személyek nyilvántartásba vételével és nyilvántartásával kapcsolatos ügyben az állami adó- és vámhatóság jár el. A nyilvántartásba vételre és nyilvántartásra vonatkozó részletes szabályokat az adózás rendjéről szóló törvény tartalmazza.

(4) Az egyéni hulladékkezelőként való teljesítésre, valamint a termékdíj-átalány-fizetésre vonatkozó, az (1) és a 40. § (5) bekezdésben előírt határidő elmulasztása jogvesztő.

(5) A termékdíj-kötelezettségre kiható bármely változást a kötelezett, annak bekövetkeztét követő 15 napon belül köteles bejelenteni.

8/A. Nyilvántartás-vezetési kötelezettség

10/A. § (1) A kötelezett - e törvényben, a Hgt.-ben, valamint ezek felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározottak szerint - a termékdíjköteles termékekkel, hulladékaikkal, továbbá a nem csomagolószerként forgalomba hozott, e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott csomagolószer-katalógusban szereplő árukkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítésének ellenőrizhetősége céljából a valóságot (tényhelyzetet) tükröző nyilvántartást vezet.

(2) A kötelezett a befizetendő termékdíj nettó összegét negyedéves bontásban tartja nyilván.

9. A bevallási kötelezettség

11. § (1) A kötelezett - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - a nyilvántartása alapján a vámhatósághoz - annak honlapján közzétett - elektronikusan támogatott formanyomtatványon, elektronikus úton és formában, negyedévente a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig bevallást nyújt be.

(2) A termékdíj-átalány-fizetésre jogosult kötelezett, a tárgyévet követő év január hónap 20. napjáig teljesíti bevallási kötelezettségét.

(3) A termékdíj-átalány fizetésére jogosult mezőgazdasági termelőt a (2) bekezdés szerinti bevallási és nyilvántartási kötelezettség nem terheli, tárgyévi átalány megfizetési kötelezettségét a tárgyévet követő év április 20-ig teljesíti.

(4) A kötelezett a bevallás adatait forintban, a tömeg adatokat pedig - két tizedesjegy pontossággal - kilogrammban tünteti fel.

10. A befizetési kötelezettség

12. § (1) A kötelezett a termékdíjat a bevallás benyújtására meghatározott határidőig az e célra vezetett központi költségvetési számlaszámra (a továbbiakban: termékdíj számla) forintban fizeti be.

(2) Ha a bevallásban a termékdíj összege az ezer forintot nem éri el, továbbá az Art. szerinti ellenőrzés vagy önellenőrzés során a termékdíj-különbözet az ezer forintot nem éri el, azt nem kell megfizetni. A vámhatóság az ezer forintot el nem érő termékdíj-visszatérítést nem utalja ki.

(3) Nem kell megfizetni a termékdíjat:

- a) az egyéb kőolajtermék alapanyagként történő felhasználása,
- b) a Magyarországon hulladékká vált egyéb kőolajtermékből a hulladékgazdálkodásról szóló törvényben meghatározott R9 eljárással előállított termékdíjköteles termékforgalomba hozatala esetén.

10/A. Termékdíj-előleg megállapítási, bevallási, fizetési kötelezettség

12/A. § (1) A kötelezettet - a 3. § (7) bekezdése, valamint a 15. § (2) bekezdése szerinti kötelezett kivételével - a tárgyév (adóév) negyedik negyedévére nézve - e törvény, valamint a végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint - termékdíj-előleg megállapítási, bevallási és megfizetési kötelezettség terheli.

(2) A termékdíj-előleg mértéke a tárgyév (adóév) első három negyedéve után fizetett termékdíj harmadának a 80%-a.

(3) A kötelezett a termékdíj-előlegre vonatkozó bevallási kötelezettségének a harmadik negyedévre vonatkozó bevallás benyújtásával együtt tesz eleget.

(4) A kötelezett a termékdíj-előleget a tárgyév december 20-ig fizeti meg.

(5) A termékdíj-előleget a kötelezett a negyedik negyedévi bevallásban a ténylegesen megfizetendő termékdíj mértékéig kiegészíti, vagy a különbözetet visszaigényli.

11. A számlán történő termékdíj-feltüntetési kötelezettség

13. § A számlán

- a) számlán történő átvállalás esetén, vagy
 - b) a kötelezett és vevőinek visszaigénylésre jogosult vevő partnerei által igényelt esetben, vagy
 - c) csomagolószerszám, illetve reklámhordozó papír első belföldi forgalomba hozatalakor
- az e törvény végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározott számla záradékkal megegyező szöveget kell feltüntetni.

III. FEJEZET

A TERMÉKDÍJ-KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK KÜLÖNÖS SZABÁLYAI

12. A termékdíj-kötelezettség átvállalása

14. § (1) A termékdíj-kötelezettség számla vagy szerződés alapján, az e törvényben, továbbá az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott módon átvállalható.

(2) A termékdíj-kötelezettséget e § alapján átvállalóra a kötelezettre vonatkozó szabályok alkalmazandóak.

(3)

(4) Számla alapján a termékdíj-kötelezettséget belföldi előállítású termékdíjköteles egyéb kőolajtermék esetén az első belföldi forgalomba hozó, annak a kibocsátott számlán történő feltüntetésével a kötelezettől átvállalhatja.

(5) Szerződés alapján a termékdíj-kötelezettséget a kötelezettől

a) az első belföldi vevő, ha a kötelezettől megvásárolt termékdíjköteles termék legalább 60%-át külföldre értékesíti,

b) a bérnyújtó,

c) a 1234/2007/EK rendelet szerinti mezőgazdasági termelői szerveződésen keresztül forgalomba hozott termékdíjköteles termék esetén a termelői szerveződés,

d) a csomagolószer első belföldi vevője, ha csomagolást hoz létre a csomagolószerből,
e) csomagolóanyag esetében az azt csomagolóeszköz előállítására felhasználó első belföldi vevő átvállalhatja. Átvállalás esetén a termékdíj-kötelezettség az átvállaló általi belföldi forgalomba hozatalkor, vagy saját célú felhasználáskor keletkezik.

(6)-(7)

13. Termékdíjatalány

15. § (1) E törvény II. Fejezete szerinti termékdíj-kötelezettség teljesítését e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A csekély mennyiségű csomagolást forgalomba hozó vagy saját célú felhasználó kötelezett, továbbá a (4) bekezdésben foglalt éves értékesítési nettó árbevétellel rendelkező, valamint a tárgyévben kötelezetté váló, 73/2009/EK tanácsi rendelet szerinti mezőgazdasági termelő kötelezett termékdíjatalány fizetésére jogosult.

(3) A csekély mennyiségű csomagolást forgalomba hozó kötelezett termékdíjatalánya 12 000 Ft/év.

(4) A tárgyévet megelőző évben legfeljebb évi tíz millió forintos értékesítési nettó árbevételt elérő mezőgazdasági termelő termékdíjatalánya 2000 Ft/év. A tárgyévet megelőző évben évi tíz millió forintot meghaladó, azonban legfeljebb évi ötven millió forintos árbevételt elérő mezőgazdasági termelő termékdíjatalánya 7000 Ft/év, a tárgyévben kötelezetté váló mezőgazdasági termelő termékdíjatalánya 5000 Ft/év.

(5) A kötelezett a termékdíj átalány-fizetési kötelezettségre vonatkozó választását - a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel - nem változtathatja meg a tárgyévben belül.

(6)

(7) Ha a termékdíj átalány-fizetést választó kötelezett - a mezőgazdasági termelő kivételével - a 2. § 6. pontjában meghatározott mennyiségi határt, vagy határokat túllépte, termékdíjatalány-fizetésre már nem jogosult. A túllépés időpontját követően termékdíj-kötelezettségének az általános szabályok szerint tesz eleget.

14. A termékdíj-kötelezettséggel kapcsolatos hulladékkezelési teljesítmény

16. § (1) Az egyéni hulladékkezelést teljesítő és a 19. § szerinti szervezet - e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételek szerinti - hulladékkezelési teljesítményének meghatározása során - a hasznosításának helyétől függetlenül - kizárólag azt a Magyarország területén gyűjtött hulladékot veheti figyelembe, amelynek hasznosításra történő átvételét az átvevő hasznosító a tárgyévben folyamatosan, a teljesítéssel egyidejűleg kiállított és átadott átvételi elismervénnyel igazol és a tényleges hulladékhasznosítás megtörténtét a tárgyévet követő év február 20-ig a kötelezett számára leigazol. Amennyiben az egyéni hulladékkezelést teljesítő saját maga hasznosít, az erre vonatkozó adatokat a saját nyilvántartása tartalmazza.

(2) Az anyagában történő hasznosítás mértéke termék- és anyagáramonként legalább 75%-ot el kell érjen.

(3) Termék- és anyagáramonként az energetikai hasznosítás legfeljebb 25%-os arányban vehető figyelembe.

A törvény bevezeti a hulladékkezelési teljesítmény fogalmát, valamint meghatározza azokat a feltételeket, amelyeket a kiszámítás során figyelembe kell venni. A hulladékkezelési teljesítmény bevezetésének célja a hazai hulladék gyűjtés mértékének folyamatos növekedésének elősegítése, továbbá az esetleges visszaélések megakadályozása.

Egyéni hulladékkezelést teljesítő kötelezettek esetén a termékdíj fizetés alapjául szolgáló hulladékkezelési teljesítmény meghatározásához kizárólag a hazánkban begyűjtött hulladékmennyiséget kell alapul venni. Az egyéni hulladékkezelő teljesítményének meghatározásához második feltételként a tárgyévben hasznosító részére átadott hulladék számolható el. Erre azért van szükség, mert a begyűjtés és a hasznosítás időben nagyon elhúzódhat, ami az elszámolást nehezítené.

Ugyanígy bármilyen jellegű támogatás csak arra a mennyiségre vehető igénybe, amely ténylegesen az ország területén került gyűjtésre, mely csökkenti a hulladékok országok közötti szabálytalan áramlásából származó visszaélések lehetőségét.

A törvény itt rögzíti, hogy minden termékdíj-köteles termékből képződött hulladékarám esetén a hasznosításon belül az anyagában hasznosítás mértékének el kell érnie a 75%-os értéket. Ahol ez mégsem teljesül, ott a hasznosításon belül a termikus hasznosítás legfeljebb 25%-ig vehető figyelembe.

IV. FEJEZET

A TERMÉKDÍJKÖTELES TERMÉKEKKEL KAPCSOLATOS HULLADÉKGAZDÁLKODÁS SZERVEZÉSE

15. A Termékdíj Bizottság

17. § A Termékdíj Bizottság (a továbbiakban: bizottság) a környezetvédelemért felelős miniszter termékdíj-kötelezettség, termékdíjköteles termékek hulladékgazdálkodási stratégiája szakmai megalapozásának, valamint az ezekhez kapcsolódó társadalmi érdekegyeztetési, illetve konzultatív feladatainak hatékony ellátását segítő szakmai javaslattevő országszerte testülete.

18. § A bizottság működésével kapcsolatos részletszabályokat a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben határozza meg.

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény elfogadását követően megkezdődött a szemléletében új törvény végrehajtási intézményrendszerének kiépítése, 2011. szeptember elején megalakult az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. A végrehajtásra történő felkészülési folyamat során szükségessé vált a kihirdetett, de még minden elemében hatályba nem lépett törvény módosítása.

A módosítás alapvető indoka, hogy a folyamatosan változó jogszabályi környezethez hozzáigazodva, a modern hulladékgazdálkodás hatékony eszköze lehessen a korábbinál környezetbarátabb termékdíj rendszer. További módosítást tett szükségessé az EU hulladékokról szóló keretirányelvvel összhangban lévő hazai szabályozással való harmónia megteremtése, a vállalkozásokra háruló indokolatlan adminisztratív terhek csökkentése. A termékdíj tételek változása elsősorban a gazdasági folyamatok és a költségvetési kiszámíthatóság és tervezhetőség miatt vált szükségessé.

Az átfogó módosítással garantálható, hogy a környezetvédelmi termékdíj-rendszer - amennyiben a gazdasági folyamatok kedvezőtlen hatásai csökkennek - minden szempontból hatékony hulladékgazdálkodási eszközként kedvezően befolyásolhatja a hulladékhasznosítás hazai környezetvédelmi fejlesztését.

A termékdíj tételek megemlése, valamint a tárgyi és alanyi hatályok változása és az egyéni hulladékkezelést választók nehezen becsülhető aránya magában hordozza annak a lehetőségét, hogy az előzetesen számított teljes költségvetési bevétel nagysága 7-10%-kal elmarad a tervezetthez képest, ami nem a végrehajtás eredménytelenségével, hanem a magas díjtételek miatt bekövetkező forgalomcsökkenéssel és a termékdíjköteles termékek forgalmi alapadatainak bizonytalanságaival magyarázható.

A törvény céljának normatív megfogalmazása meghatározza a környezetvédelmi termékdíj alkalmazásának célját, felhasználási területeit. A csomagolás termékdíjáról a csomagolószerek termékdíjára áttérés az arányosság és a környezeti hatékonyság céljait szolgálja. Az alapfogalmak pontosítása, illetve kiegészítése elsősorban a más jogszabályokkal való összhang, illetve a belső koherencia megteremtését szolgálja.

A módosítás a termékdíj-kötelezettség általános szabályait pontosítja és egyszerűsíti. A technikai, illetve részletszabályozás a végrehajtási rendeletek szintjén fog megvalósulni, aminek alapvető célja a rugalmas szabályozás lehetősége és a változó piaci viszonyok gyors figyelembe vehetősége.

A termékdíj-kötelezettség tartalmi elemeinek pontosítására elsősorban a végrehajthatóság gyakorlati szempontjainak érvényesítési miatt volt szükség. Az átvállalás feltételeinek egyértelmű meghatározása a normavilágosság követelménye mellett az egyszerűség és átláthatóság követelményeinek is megfelel.

Az egyéni hulladékkezelést választók esetében az ebből adódó speciális szabályok pontosítása is indokolt (pl. igazolás helyett saját nyilvántartás). A 10/A. §-ban meghatározott termékdíj-előleg megfizetésének előírása a tárgyévve tervezett költségvetési bevételek kiszámíthatóságát segíti.

A törvény a Termékdíj Bizottság jogállását, feladat- és hatáskörét a korábbi szabályozásnál egyértelműbben és szélesebben határozza meg. A Bizottság speciális jogállása kettős, egyrészt a Kormány, másrészt a környezetvédelemért felelős miniszter tevékenységét segíti, összetételében a közigazgatás mellett meghatározó szerep jut gazdasági élet szereplőinek is. Ezzel a Bizottság szakmai, érdekképviseleti feladatot is képes ellátni.

Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség feladat- és tevékenységi körének a pontosítása az eredményesebb munkavégzés feltételeit teremti meg. Az Ügynökség számára kvázi üzleti tervként is funkcionáló Országos Gyűjtési és Hasznosítási terv elkészítésének és mobilitásának a biztosítása a hulladékgazdálkodás eredményességét javítja.

Jelenleg a települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladatai körébe tartozik a települési szilárd hulladék ingatlan tulajdonosoktól való gyűjtésének, elszállításának és ártalmatlanításának kötelezettsége. Ennek minden települési önkormányzat valamilyen szervezet (közszolgáltató) útján eleget tesz, melynek

keretében a településeken általában működik szelektív gyűjtés is. Magyarországon települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó szervezetek száma 352.

Indokolt, hogy ezekkel - külön eljárás nélkül, azonos feltételekkel - az Ügynökség szolgáltatás-vásárlási megállapodást köthessen. Ennek kereteit megteremti a törvény, a versenysemlegesség és az azonos hozzáférés lehetőségének teljes körű biztosításával.

A termékdíj visszaigénylés, illetve egyes termékdíjak esetében a speciális szabályok megalkotása az egyértelmű szabályozás és a végrehajthatóság eredményességét szolgálja.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtás hatékonyságát szolgáló követelmény-rendszere jelenik meg a törvényben.

A törvény egyértelműen meghatározza a költségvetési finanszírozás követelményeit, illetve megadja a szükséges felhatalmazást a végrehajtási rendeletek megalkotására.

Az átmeneti szabályok a jelenlegi termékdíj-rendszerről az új termékdíjas szabályozásra történő átállás zökkenőmentes lebonyolítását szolgálják, egyértelmű eligazítást adva az egyes kötelezetteknek.

16. Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség

19. § (1) Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: OHÜ) a hulladékká vált termékdíjköteles termékek hasznosításának az érdekében a környezetvédelemért felelős miniszter által alapított, a magyar állam kizárólagos tulajdonában álló társaság, amelynek üzletésze forgalomképtelen.

(2) Az OHÜ felett a szakmai felügyeletet, valamint a magyar államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét a környezetvédelemért felelős miniszter gyakorolja. Az OHÜ felügyelő bizottsága legfeljebb öt tagból áll.

(3) Az OHÜ - a veszélyes hulladéknak minősülő csomagolási hulladékok kivételével - kizárólagosan jogosult a termékdíjköteles termékekből képződött hulladékok hulladékkezelési rendszerében közvetítői feladatkör ellátására. A veszélyes hulladéknak minősülő csomagolási hulladékok hulladékkezelési rendszerében a közvetítői feladatok ellátásának rendjét - az egyes veszélyes hulladékfajtákra vonatkozó eltérő szabályozásra figyelemmel - e törvény végrehajtására kiadott rendeletben a Kormány határozza meg.

(4)

20. § (1) Az OHÜ

a) közvetíti és szervezi a termékdíjköteles termékekből keletkező hulladékok gyűjtését és hasznosítását;

b) előkészíti az Országos Gyűjtési és Hasznosítási Tervet (a továbbiakban: OGYHT) és gondoskodik a jóváhagyott OGYHT végrehajtásáról;

c) nyomon követi és értékeli a hulladékgazdálkodás - tevékenységi körébe tartozó - folyamatait;

d) támogatja a termékdíjköteles termékekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodás fejlesztését;

e) közreműködik a lakosság környezettudatos nevelésével kapcsolatos teendők ellátásában;

f) ellenőrzi a vele szerződéses kapcsolatban állók, illetve a pályázatok, illetve szolgáltatás megrendelések kedvezményezettjei által a termékdíjköteles termékekből képződött hulladékokkal kapcsolatban folytatott tevékenységét;

g) közreműködik - a törvény végrehajtására kiadott rendeletben foglaltak szerint - a kötelezettek ellenőrzésében;

h) innovációs tevékenységet folytat a termékdíjköteles termékekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenység fejlesztése érdekében.

(2) Az OHÜ az (1) bekezdés e) pontjának teljesítése érdekében az OHÜ által szolgáltatás megrendelés és pályázat útján továbbfolyósított forrás költségvetési során meghatározott összegének legalább 7%-át a lakosság környezettudatos nevelésére fordítja.

(3) Az OHÜ az (1) bekezdés f) pontjában foglalt ellenőrzése során, az ellenőrzés alá vont és teljesítési segédje, alvállalkozója (a továbbiakban együtt: ellenőrzött) az ellenőrzés tülésére, illetve az ellenőrzést végzőkkel való együttműködésre, az ellenőrzés eredményes végrehajtásának segítésére köteles.

(4) Az (1) bekezdés f) pontja keretében végzett ellenőrzés során az OHÜ jogosult:

a) az ellenőrzött székhelyére, telephelyére, az ott található építményekbe, műszaki létesítményekbe belépni,

b) a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos hulladékok gyűjtésére, begyűjtésére, szállítására, hasznosításra előkészítésére, hasznosítására szolgáló eszközöket, létesítményeket, műtárgyakat, berendezéseket, gépeket, illetőleg rendszereket megvizsgálni,

c) a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos hulladékok fizikai, kémiai, fizikai-kémiai tulajdonságait - szükség szerint mintavételezéssel - megvizsgálni és elemezni, továbbá az így képződött adatokból idősorokat képezni, monitoring tevékenységet folytatni,

d) a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos hulladékokkal összefüggő munkafolyamatokat megtekinteni,
e) a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos hulladékokra vonatkozó nyilvántartásokat, okiratokat, bizonylatokat megtekinteni, arról feljegyzést, másolatot készíteni,

f) olyan adatgyűjtést, feldolgozást elvégezni, amelyből a tevékenységet jellemző anyamérleg meghatározható,

g) az ellenőrzésről jegyzőkönyvet készíteni.

(5) Az OHÜ a (4) bekezdés alapján tudomására jutott üzleti titkot köteles megőrizni, azt - arra feljogosított hatóság, ügyészség, vagy bíróság kivételével - másnak nem adhatja át, annak tartalmáról tájékoztatást nem adhat.

(6) Az ellenőrzés részletes szabályait e törvény és végrehajtására kiadott jogszabály és az OHÜ, valamint az ellenőrzött közötti egyedi szerződés, illetve a szerződési feltételek tartalmazzák.

(7) Az OHÜ a környezetvédelmi termékdíjakkal kapcsolatos előírások érvényesítése érdekében vizsgálati (így különösen mérési, értékelési) módszereket, eljárásokat dolgoz ki. A kötelezően alkalmazandó módszereket, eljárásokat a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben kihirdeti.

21. § (1) Az OGYHT - e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben meghatározottak szerint -

a) a középtávon elérendő, az európai közösségi és hazai jogszabályokon, valamint az Országos Hulladékgazdálkodási Terven alapuló országos gyűjtési és hasznosítási mennyiségeket, arányokat (stratégiai célérték);

b) az OHÜ által a tárgyév során elérendő országos gyűjtési és hasznosítási mennyiségeket, arányokat (a továbbiakban: célérték), termék- és anyagáramonkénti, hulladéktípusonkénti bontásban;

c) a tárgyévet megelőző évben szétosztható mennyiséget (a továbbiakban: induló érték), amely a tárgyévi célérték legfeljebb 75%-a lehet;

d) az OHÜ által tárgyév során a fenti célok elérését szolgáló prioritási sorrendet és az ezekhez rendelt eszközrendszer tartalmazza.

(2) Az OGYHT tervezetét - a rendelkezésére álló saját és hatósági nyilvántartás adatai alapján, a külön jogszabályban meghatározottak szerint - az OHÜ készíti elő, és az OHÜ vezetőjének javaslatára a környezetvédelemért felelős miniszter hagyja jóvá. Az OGYHT-t - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - az OHÜ vezetőjének javaslatára a környezetvédelemért felelős miniszter a tárgyévben módosíthatja.

(3) Az OGYHT-ben meghatározott célértéket a tárgyév október 31-ig az OHÜ vezetője a környezetvédelemért felelős miniszter jóváhagyása nélkül az induló érték egyharmadával módosíthatja.

(4) Az OHÜ vezetője az OHÜ üzleti tervének elkészítése és jóváhagyása során az OGYHT-ban foglaltakat köteles figyelembe venni, az ebből adódó veszteségért csak akkor tartozik felelősséggel, ha azt szándékos, vagy súlyosan gondatlan magatartása idézte elő.

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény elfogadását követően megkezdődött a szemléletében új törvény végrehajtási intézményrendszerének kiépítése, 2011. szeptember elején megalakult az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. A végrehajtásra történő felkészülési folyamat során szükségessé vált a kihirdetett, de még minden elemében hatályba nem lépett törvény módosítása.

A módosítás alapvető indoka, hogy a folyamatosan változó jogszabályi környezethez hozzáigazodva, a modern hulladékgazdálkodás hatékony eszköze lehessen a korábbinál környezetbarátabb termékdíj rendszer. További módosítást tett szükségessé az EU hulladékokról szóló keretirányelvvel összhangban lévő hazai szabályozással való harmónia megteremtése, a vállalkozásokra háruló indokolatlan adminisztratív terhek csökkentése. A termékdíj tételek változása elsősorban a gazdasági folyamatok és a költségvetési kiszámíthatóság és tervezhetőség miatt vált szükségessé.

Az átfogó módosítással garantálható, hogy a környezetvédelmi termékdíj-rendszer - amennyiben a gazdasági folyamatok kedvezőtlen hatásai csökkennek - minden szempontból hatékony környezetgazdálkodási eszközként kedvezően befolyásolhatja a hulladékhasznosítás hazai környezetvédelmi fejlesztését.

A termékdíj tételek megemlése, valamint a tárgyi és alanyi hatályok változása és az egyéni hulladékkezelést választók nehezen becsülhető aránya magában hordozza annak a lehetőségét, hogy az előzetesen számított teljes költségvetési bevétel nagysága 7-10%-kal elmarad a tervezetthez képest, ami nem a végrehajtás eredménytelenségével, hanem a magas díjtételek miatt bekövetkező forgalomcsökkenéssel és a termékdíjköteles termékek forgalmi alapadatainak bizonytalanságaival magyarázható.

A törvény céljának normatív megfogalmazása meghatározza a környezetvédelmi termékdíj alkalmazásának célját, felhasználási területeit. A csomagolás termékdíjáról a csomagolászerek termékdíjára áttérés az arányosság és a környezeti hatékonyság céljait szolgálja. Az alapfogalmak pontosítása, illetve kiegészítése elsősorban a más jogszabályokkal való összhang, illetve a belső koherencia megteremtését szolgálja.

A módosítás a termékdíj-kötelezettség általános szabályait pontosítja és egyszerűsíti. A technikai, illetve részletszabályozás a végrehajtási rendeletek szintjén fog megvalósulni, aminek alapvető célja a rugalmas szabályozás lehetősége és a változó piaci viszonyok gyors figyelembe vehetősége.

A termékdíj-kötelezettség tartalmi elemeinek pontosítására elsősorban a végrehajthatóság gyakorlati szempontjainak érvényesítési miatt volt szükség. Az átvállalás feltételeinek egyértelmű meghatározása a normavilágosság követelménye mellett az egyszerűség és átláthatóság követelményeinek is megfelel.

Az egyéni hulladékkezelést választók esetében az ebből adódó speciális szabályok pontosítása is indokolt (pl. igazolás helyett saját nyilvántartás). A 10/A. §-ban meghatározott termékdíj-előleg megfizetésének előírása a tárgyévve tervezett költségvetési bevételek kiszámíthatóságát segíti.

A törvény a Termékdíj Bizottság jogállását, feladat- és hatáskörét a korábbi szabályozásnál egyértelműbben és szélesebben határozza meg. A Bizottság speciális jogállása kettős, egyrészt a Kormány, másrészt a környezetvédelemért felelős miniszter tevékenységét segíti, összetételében a közigazgatás mellett meghatározó szerep jut gazdasági élet szereplőinek is. Ezzel a Bizottság szakmai, érdekképviseleti feladatot is képes ellátni.

Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség feladat- és tevékenységi körének a pontosítása az eredményesebb munkavégzés feltételeit teremti meg. Az Ügynökség számára kvázi üzleti tervként is funkcionáló Országos Gyűjtési és Hasznosítási terv elkészítésének és mobilitásának a biztosítása a hulladékgazdálkodás eredményességét javítja.

Jelenleg a települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladatai körébe tartozik a települési szilárd hulladék ingatlantulajdonosoktól való gyűjtésének, elszállításának és ártalmatlanításának kötelezettsége. Ennek minden települési önkormányzat valamilyen szervezet (közszolgáltató) útján eleget tesz, melynek keretében a településeken általában működik szelektív gyűjtés is. Magyarországon települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó szervezetek száma 352.

Indokolt, hogy ezekkel - külön eljárás nélkül, azonos feltételekkel - az Ügynökség szolgáltatás-vásárlási megállapodást köthessen. Ennek kereteit megteremti a törvény, a versenysemlegesség és az azonos hozzáférés lehetőségének teljes körű biztosításával.

A termékdíj visszaigénylés, illetve egyes termékdíjak esetében a speciális szabályok megalkotása az egyértelmű szabályozás és a végrehajthatóság eredményességét szolgálja.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtás hatékonyságát szolgáló követelmény-rendszere jelenik meg a törvényben.

A törvény egyértelműen meghatározza a költségvetési finanszírozás követelményeit, illetve megadja a szükséges felhatalmazást a végrehajtási rendeletek megalkotására.

Az átmeneti szabályok a jelenlegi termékdíj-rendszerről az új termékdíjas szabályozásra történő átállás zökkenőmentes lebonyolítását szolgálják, egyértelmű eligazítást adva az egyes kötelezetteknek.

22. § (1) Az OHÜ a 20. § (1) bekezdésében meghatározott feladatai teljesítése érdekében - szükség szerint - pályázatokat ír ki, illetve szolgáltatás-megrendeléseket végez, valamint pályázatokon vesz részt. A szolgáltatás-megrendelés - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok szerint történik. Közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő az OHÜ.

(2)

(3) Az OHÜ a tárgyévet megelőző év augusztus 31-ig írja ki a tárgyévi induló értékekre vonatkozó pályázatokat és szolgáltatásmegrendeléseket.

(4) A pályázaton nyertes pályázókat és a közbeszerzési eljárás nyerteseit a tárgyévet megelőző év október 31-ig kell kihirdetni.

(5) Az OHÜ a tárgyévet megelőző év november 30-ig köti meg a tárgyévve vonatkozó szerződéseket a pályázatok, illetve a közbeszerzési eljárás nyerteseivel.

(6) Az (1) bekezdés szerinti pályázatok, illetve szolgáltatásmegrendelések kedvezményezettjeivel kötött szerződésben rendelkezni kell az OHÜ 20. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt ellenőrzési jogkör biztosításáról.

Az előírt célokat és kötelezettségeket teljesítő hulladékgazdálkodás megteremtéséhez és fenntartásához a Magyar Állam, a környezetvédelemért felelős miniszter „felügyelete” alatt felállítja az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságot, melyet az indokol, hogy az alábbi funkciók teljesítése a jelenleg érvényben lévő szabályozás szerint nem, vagy nem megfelelően megoldott:

- a termékdíj köteles termékkörből keletkező hulladékok begyűjtésének és hasznosításának megfelelő mértékű nyomon követése a teljesítmény mind pontosabb megítélése, valamint a visszaélések kizárására érdekében,

- a begyűjtési és hasznosítási arányszámok pozitív irányú változását elősegítő stratégia és támogatási rendszer kidolgozása,
- a hazai hasznosítói kapacitások ésszerű, a társadalmi érdekeknek megfelelő kiépítése és fejlesztése,
- a lakossági tájékoztatás és tudatformálás magasabb szintű megvalósítása, az aktív közreműködés elősegítése a szelektív hulladékgyűjtésben.

Az OHÜ szervezeti működési szabályzatát a környezetvédelemért felelős miniszter hagyja jóvá.

Az OHÜ feladata alapvetően a rendszerirányítás, közvetlenül gyűjtést, hasznosítást nem végez, ezzel pályázatokon, szolgáltatás-megrendelésen keresztül piaci szereplőket bíz meg. A gyűjtésre és hasznosításra Országos Gyűjtési és Hasznosítási Tervet készít, mely célértéket képez minden termékdíj-köteles termékáramra és anyagáramra.

A törvény értelmében az OHÜ támogatási rendszert hoz létre és tart fenn. A támogatási rendszer éves ciklusokban ismétlődő feladatokat jelent, melyek első, legfontosabb lépése a tárgyévet megelőző évben lefolytatott támogatás előkészítés, amelynek a határidői rögzítettek.

(Ezek az induló év (2012) esetében eltérnek az itt meghatározott általános dátumoktól, lásd 39. §) Biztonsági okokból a támogatás előkészítés során a célértékek legfeljebb 75%-a osztható szét (induló érték). Erre azért van szükség, mert év közben az éves terv (célérték) negatív irányban is módosulhat. Az OHÜ-nek ügyelnie kell arra, hogy ne kössön le olyan gyűjtést és hasznosítást, amelynek a támogatása időközben elveszti szükségességét. A már lekötött támogatásnak a támogatott hibáján kívüli visszavonása kizárólag a magánjogi szerződésekre vonatkozó általános feltételeknek megfelelően történhet, ami ezt a lehetőséget megnehezíti.

Az OHÜ év közben a kibocsátás és hulladékgazdálkodás függvényében további mennyiségek támogatása mellett dönthet. Amíg ez nem haladja meg az induló érték egyharmadát, azaz a célérték legfeljebb 25%-át, az OHÜ vezetője saját hatáskörében hajthatja végre a módosítást.

Ez lehetőséget biztosít számára az év során a teljes célérték saját hatáskörben történő szétosztására.

Az OHÜ a támogatás egy részét közszolgáltatóknak közvetlenül osztja ki, a piac további szereplői számára pályázatokon keresztül teszi elérhetővé. A támogatás elosztása igazodik a lakosság, valamint az ipari hulladéktermelők területi eloszlásához.

Az OHÜ a hulladékgazdálkodás ellenőrzését a partnereivel megkötött magánjogi szerződésben rögzített jogai alapján végzi. Az OHÜ ellenőrzése elsősorban a hulladékok valóságos mozgásával, mennyiségével, összetételével, hasznosításával kapcsolatos adatgyűjtésre terjed ki. Tevékenységének akadálytalan végzését az biztosítja, hogy akadályoztatása esetén a támogatás mértékét csökkentheti, kifizetését megvonhatja.

22/A. § (1) Az OHÜ a 22. § (1) bekezdésében foglaltak, valamint e törvényből fakadó szervezési feladatai teljesítése érdekében - közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül - 2011. november 30-ig írásban, a szerződési feltételekkel és szerződéskötési ajánlattal megkeresi a települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó közszolgáltatókat (a továbbiakban: közszolgáltató).

(2) A közszolgáltatónak az ajánlat elfogadására, visszautasítására, vagy az egyeztetés lebonyolítására és lezárására az (1) bekezdés szerinti megkeresés (ajánlat) kézhezvételétől számított 30 nap áll rendelkezésére.

(3) Amennyiben a közszolgáltató a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem nyilatkozik, az OHÜ a nyilatkozat hiányát úgy tekinti, hogy a közszolgáltató nem kíván a szerződéskötés lehetőségével élni (az ajánlatot visszautasítja).

(4) A közszolgáltató az ajánlat írásos vagy ráutaló magatartással történő [(3) bekezdés] visszautasítását követően bármikor írásban kezdeményezheti a szerződés megkötését.

(5) A közszolgáltatókkal az OHÜ - szerződési feltételekben meghatározottak szerint, azonos szerződési feltételekkel - közbeszerzési pályázat kiírása nélkül szolgáltatásvásárlási szerződést köt.

(6) A közszolgáltatóval kizárólag az általa közszolgáltatás keretében ellátott települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatásra (gyűjtés, begyűjtés, szállítás, hasznosítás, vagy hasznosítást előkészítő tevékenység) köthető az (1) bekezdés szerinti szerződés. A szerződés legfeljebb arra az időtartamra köthető meg, ameddig a közszolgáltató a közszolgáltatási feladat ellátására jogosult.

(7) Közszolgáltatónak kizárólag az a szervezet tekinthető, akit a települési önkormányzat rendeletében

a) közbeszerzési eljárás nélkül, mint teljesen önkormányzati tulajdonban lévő szervezetet;

b) külön jogszabályban meghatározott eredményes pályázat alapján;

c) közbeszerzési eljárás eredményes lefolytatását követően;

d) egyéb törvényes jogcímen

települési szilárd hulladékkezelést ellátó közszolgáltatóként kijelölt. Kétség esetén az OHÜ megkeresésére a települési önkormányzat jegyzője nyilatkozik arról, hogy az adott településen ki tekinthető közszolgáltatónak.

(8) Az (1) bekezdés szerinti szerződési feltételekben objektíven meghatározott feltételeken alapuló, eltérő környezetvédelmi, hulladékgazdálkodási színvonalat teljesítő közszolgáltatók tekintetében - az eltérés mértékével

arányos - eltérő díj határozható meg. A szerződési feltételekben, vagy az egyedi szerződésekben meghatározott egyéb díjtérítés semmis.

(9) Az (1) bekezdés szerinti szerződési feltételeket az OHÜ készíti elő és a környezetvédelemért felelős miniszter adja ki.

22/B. § (1) A törvény hatálybalépését követően közszolgáltatói jogállást elnyerő szervezetek bármikor írásban kezdeményezhetik az OHÜ-nél a 22/A. § szerinti szolgáltatásvásárlási szerződés megkötését.

(2) Ebben az esetben az OHÜ - a 22/A. § (1) bekezdésben meghatározott tartalmú - ajánlattal - a kezdeményezés kézhezvételétől számított 30 napon belül - megkeresi a közszolgáltatót. A megkeresés alapján induló szerződéskötési eljárásra a 22/A. § szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény elfogadását követően megkezdődött a szemléletében új törvény végrehajtási intézményrendszerének kiépítése, 2011. szeptember elején megalakult az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség. A végrehajtásra történő felkészülési folyamat során szükségessé vált a kihirdetett, de még minden elemében hatályba nem lépett törvény módosítása.

A módosítás alapvető indoka, hogy a folyamatosan változó jogszabályi környezethez hozzáigazodva, a modern hulladékgazdálkodás hatékony eszköze lehessen a korábnál környezetbarátabb termékdíj rendszer. További módosítást tett szükségessé az EU hulladékokról szóló keretirányelvvel összhangban lévő hazai szabályozással való harmónia megteremtése, a vállalkozásokra háruló indokolatlan adminisztratív terhek csökkentése. A termékdíj tételek változása elsősorban a gazdasági folyamatok és a költségvetési kiszámíthatóság és tervezhetőség miatt vált szükségessé.

Az átfogó módosítással garantálható, hogy a környezetvédelmi termékdíj-rendszer - amennyiben a gazdasági folyamatok kedvezőtlen hatásai csökkennek - minden szempontból hatékony környezetgazdálkodási eszközként kedvezően befolyásolhatja a hulladékhasznosítás hazai környezetvédelmi fejlesztését.

A termékdíj tételek megemlése, valamint a tárgyi és alanyi hatályok változása és az egyéni hulladékkezelést választók nehezen becsülhető aránya magában hordozza annak a lehetőségét, hogy az előzetesen számított teljes költségvetési bevétel nagysága 7-10%-kal elmarad a tervezetthez képest, ami nem a végrehajtás eredménytelenségével, hanem a magas díjtételek miatt bekövetkező forgalomcsökkenéssel és a termékdíjköteles termékek forgalmi alapadatainak bizonytalanságaival magyarázható.

A törvény céljának normatív megfogalmazása meghatározza a környezetvédelmi termékdíj alkalmazásának célját, felhasználási területeit. A csomagolás termékdíjáról a csomagolószerek termékdíjára áttérés az arányosság és a környezeti hatékonyság céljait szolgálja. Az alapfogalmak pontosítása, illetve kiegészítése elsősorban a más jogszabályokkal való összhang, illetve a belső koherencia megteremtését szolgálja.

A módosítás a termékdíj-kötelezettség általános szabályait pontosítja és egyszerűsíti. A technikai, illetve részletszabályozás a végrehajtási rendeletek szintjén fog megvalósulni, aminek alapvető célja a rugalmas szabadság lehetősége és a változó piaci viszonyok gyors figyelembe vehetősége.

A termékdíj-kötelezettség tartalmi elemeinek pontosítására elsősorban a végrehajthatóság gyakorlati szempontjainak érvényesítési miatt volt szükség. Az átvállalás feltételeinek egyértelmű meghatározása a normavilágosság követelménye mellett az egyszerűség és átláthatóság követelményeinek is megfelel.

Az egyéni hulladékkezelést választók esetében az ebből adódó speciális szabályok pontosítása is indokolt (pl. igazolás helyett saját nyilvántartás). A 10/A. §-ban meghatározott termékdíj-előleg megfizetésének előírása a tárgyévre tervezett költségvetési bevételek kiszámíthatóságát segíti.

A törvény a Termékdíj Bizottság jogállását, feladat- és hatáskörét a korábbi szabályozásnál egyértelműbben és szélesebben határozza meg. A Bizottság speciális jogállása kettős, egyrészt a Kormány, másrészt a környezetvédelemért felelős miniszter tevékenységét segíti, összetételében a közigazgatás mellett meghatározó szerep jut gazdasági élet szereplőinek is. Ezzel a Bizottság szakmai, érdekképviseleti feladatot is képes ellátni.

Az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség feladat- és tevékenységi körének a pontosítása az eredményesebb munkavégzés feltételeit teremti meg. Az Ügynökség számára kvázi üzleti tervként is funkcionáló Országos Gyűjtési és Hasznosítási terv elkészítésének és mobilitásának a biztosítása a hulladékgazdálkodás eredményességét javítja.

Jelenleg a települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladatai körébe tartozik a települési szilárd hulladék ingatlantulajdonosoktól való gyűjtésének, elszállításának és ártalmatlanításának kötelezettsége. Ennek minden települési önkormányzat valamilyen szervezet (közszolgáltató) útján eleget tesz, melynek keretében a településeken általában működik szelektív gyűjtés is. Magyarországon települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó szervezetek száma 352.

Indokolt, hogy ezekkel - külön eljárás nélkül, azonos feltételekkel - az Ügynökség szolgáltatás-vásárlási megállapodást köthessen. Ennek kereteit megteremti a törvény, a versenysemlegesség és az azonos hozzáférés lehetőségének teljes körű biztosításával.

A termékdíj visszaigénylés, illetve egyes termékdíjak esetében a speciális szabályok megalkotása az egyértelmű szabályozás és a végrehajthatóság eredményességét szolgálja.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtás hatékonyságát szolgáló követelmény-rendszere jelenik meg a törvényben.

A törvény egyértelműen meghatározza a költségvetési finanszírozás követelményeit, illetve megadja a szükséges felhatalmazást a végrehajtási rendeletek megalkotására.

Az átmeneti szabályok a jelenlegi termékdíj-rendszerről az új termékdíjas szabályozásra történő átállás zökkenőmentes lebonyolítását szolgálják, egyértelmű eligazítást adva az egyes kötelezetteknek.

V. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁS ÉS ADATKEZELÉS

17. Nyilvántartás

23. § (1) A 24. § szerinti adatokat az OHÜ, valamint a vámhatóság a kötelezett termékdíj-kötelezettségének keletkezésétől számított 6 évig tartja nyilván.

(2) Az OHÜ az e törvény és végrehajtására kiadott jogszabályok alapján birtokába kerülő hulladékgazdálkodással, termékdíj-kötelezettséggel kapcsolatos adatok - beleértve a határozatokban, szerződésekből, egyéb iratokban szereplő személyes adatokat - kezelésére az adatvédelmi jogszabályok betartásával jogosult.

18. Adatkezelés

24. § (1) Az OHÜ, a vámhatóság, valamint a környezetvédelmi hatóság a termékdíj-kötelezettséggel, továbbá az OHÜ tevékenységével összefüggő és a nyilvántartásában szereplő adatokat, a kiadott engedélyek, határozatok adatait a hulladékhasznosítás és termékdíj-fizetés ellenőrzése céljából - e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározottak szerint - a másik fél rendelkezésére bocsátja.

(2) A vámhatóság a környezetvédelmi termékdíj-bejelentésben, bevallásban a kötelezett által feltüntetett, a termékdíj-kötelezettséggel kapcsolatos feladat- és hatáskörei kapcsán részére érkező adattartalmat kezeli, és az - adótitkot és személyes adatot nem képező, összesített - adott negyedévre vonatkozó adattartalmat a termékdíj-kötelezettségek teljesítése és a hulladékgazdálkodás ellenőrzése és tervezése céljából legalább negyedévente, de legkésőbb a negyedévet követő második hónap 20. napjáig átad az OHÜ részére.

(3) Az OHÜ a tevékenysége során keletkező adatokat kezeli, és a termékdíj-kötelezettséget érintő adatokat legalább negyedévente átadja a vámhatóság részére.

(4) A bevallásban közölt adatok valóságát a vámhatóság ellenőrzi.

VI. FEJEZET

A TERMÉKDÍJ VISSZAIGÉNYLÉSE

25. § (1) A befizetett termékdíj

a) a termékdíjköteles tennék külföldre történő igazolt kiszállítása;

b) a termékdíjköteles termék változatlan formában, illetve változatlan formában és állapotban más termékbe beépített külföldre történő értékesítése;

c) a nemzetközi szerződés szerint köztehermentes beszerzéssel összefüggő tevékenység;

d) az Észak-atlanti Szerződés Szervezete Biztonsági Beruházási Programja megvalósításával összefüggő tevékenység;

e) a termékdíjköteles termék gyártásához közvetlen anyagként (alapanyag) felhasznált termékdíjköteles termék felhasználása;

f) a 27. § (3) bekezdésben meghatározott csomagolószerszám termékdíj-megállapítási időszakon túli külföldre történő igazolt visszaszállítása,

g) egyéb csomagolószerszám esetében, annak - a továbbforgalmazás kivételével - nem csomagolás előállítására való felhasználása, esetén visszaigényelhető.

(2) A kötelezett az általa befizetett egyéb kőolajtermék termékdíjának visszaigényelheti azon részét, amelyre vonatkozóan a használt vagy hulladékká vált, a kötelezettnél termékdíjköteles egyéb kőolajtermék anyagában történő hasznosításra történő átadás-átvételének tényét és a hasznosítás tényét igazolja.

(3) A külföldre történő értékesítés számlával vagy az ügylet teljesítését igazoló egyéb okirattal és szállítólevéllel vagy fuvarokmánnyal igazolható. A visszaigénylés további feltétele a termék beszerzéséről kiállított számla vagy az ügylet teljesítését igazoló egyéb okirat, amely tartalmazza a termék első belföldi forgalomba hozatalakor a kötelezett által kibocsátott számla vagy az ügylet teljesítését igazoló egyéb okirat számát, azonosító adatait, a kötelezett nevét, címét, adószámát, és a kötelezett által kiállított számlán vagy annak mellékletében, illetve az ügylet teljesítését igazoló egyéb okiraton feltüntetett termékdíj mértékét és összegét.

VII. FEJEZET

AZ EGYES TERMÉKDÍJKÖTELES TERMÉKEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

19. A gumiabroncs termékdíja

26. § A Magyarországon begyűjtött használt gumiabroncs külföldön történő felújítását követően a felújított gumiabroncs Magyarországra történő behozatala esetén a felújítás során hozzáadott anyagmennyiség tömege alapján keletkezik a termékdíjkötelezettség.

20. A csomagolószerszám környezetvédelmi termékdíja

27. § (1) Összetett vagy társított csomagolószerszám esetén a fizetendő termékdíj megállapítására,

a) ha az fizikai módon összetevőire szétválasztható, az egyes összetevőkre vonatkozó termékdíjtételt,

b) ha az fizikai módon összetevőire szét nem választható és legalább 90%-ban egynemű anyagból áll, a csomagolószerszám teljes tömegére a fő összetevőre vonatkozó termékdíjtételt,

c) ha az fizikai módon összetevőire szét nem választható és nincs olyan összetevő, amely a csomagolószerszám tömegének 90%-át eléri, a társított anyagokra vonatkozó termékdíjtételt kell alkalmazni.

(2) Az újrahasználatos csomagolószerszám belföldi előállítású csomagolás részeként forgalomba hozó vagy csomagolásra felhasználó kötelezettnek nem keletkezik termékdíj-kötelezettsége, ha a termékdíjköteles termék az újrahasználatos csomagolószerszámok - a törvény végrehajtási rendeletében meghatározott - nyilvántartásában szerepel, és a csomagolást végző a csomagolószerszám betétdíjat alkalmaz. A betétdíjas újrahasználatos csomagolást kibocsátó és a betétdíjas újrahasználati rendszer működtetésében közreműködőket a vámhatóság hatósági ellenőrzés keretében ellenőrizheti.

(3) A külföldről behozott csomagolás részét képező újrahasználatos csomagolószerszám után nem keletkezik termékdíjkötelezettség, amennyiben a kötelezett nyilvántartásával, bizonylatokkal alá tudja támasztani, hogy az újrahasználatos csomagolószerszám a behozatal időpontjának a termékdíj-megállapítási időszakában a kötelezett megbízása alapján közvetlenül külföldre visszaszállították.

20/A. A reklámhordozó papír termékdíja

27/A. § (1) Belföldi előállítású reklámhordozó papír esetén a megrendelőnek - a törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint - a megrendelés, de legkésőbb a szerződéskötés során nyilatkoznia kell a termékdíj-kötelezettséget meghatározó feltételekről. A megrendelést teljesítő kötelezett köteles a nyilatkozatokat, valamint az előállított termék egy - nyomtatott, vagy a nyomtatottal azonos elektronikusan rögzített - példányát - a törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben foglaltak szerint - megőrizni.

(2) A belföldi előállítású reklámhordozó papír esetén, a nem a valóságnak megfelelően nyilatkozó megrendelő - a törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint - termékdíj-kötelezetté válik.

(3) Amennyiben a termék egyidejűleg csomagolószerszám és reklámhordozó papír funkciót is betölt, akkor a termékdíj-kötelezettség a csomagolószerszám jelleg alapján áll fenn.

VIII. FEJEZET

ELLENŐRZÉS

21. Az ellenőrzés általános szabályai

28. § (1) A vámhatóság a termékdíj-kötelezettség teljesítését hatósági ellenőrzés, illetve adóellenőrzés keretében vizsgálja.

(2) A vámhatóság hatósági ellenőrzés keretében vizsgálhatja:

a) a termékdíj-kötelezettség fennállását és azt, hogy a kötelezett a termékdíjköteles termékkel kapcsolatos tevékenységét bejelentette-e;

b) a termékdíj számlán való megjelenítésére vonatkozó szabályok betartását;

c) a számlán átvállaló az átvállalásra vonatkozó záradékolási kötelezettségének helyesen tett-e eleget;

d) a nyilvántartások adattartalma megfelel-e az előírásoknak;

e) korábbi hatósági ellenőrzés keretében hozott jogerős határozatban foglalt kötelezettségek teljesítését.

(3) A hatósági ellenőrzést a Ket. hatósági ellenőrzésre vonatkozó rendelkezései szerint kell lefolytatni az alábbi eltérésekkel:

a) a kötelezettet a hatósági ellenőrzésről nem kell előzetesen értesíteni;

b) termékdíjköteles tevékenységgel összefüggő jármű, jármű rakománya is megvizsgálható, illetve leltárfelvétel is végezhető;

c) a hatósági ellenőrzés során a kötelezett részéről jelen lévő személy köteles a vámhatósággal együttműködni, az ellenőrzés feltételeit biztosítani.

(4) A hatósági ellenőrzésről a vámhatóság jegyzőkönyvet készít.

(5) A termékdíj-kötelezettség ellenőrzését az Art. adóellenőrzésre vonatkozó szabályai szerint kell lefolytatni. A termékdíj-kötelezettség ellenőrzése során a (2) bekezdés alapján korábban már vizsgált kötelezettségek is ellenőrzés alá vonhatók.

28/A. § (1) Az ellenőrzés során az ellenőrzött személy vagy szervezet köteles a vámhatósággal együttműködni, az ellenőrzés feltételeit a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani, az ellenőrzés alá eső tevékenységével kapcsolatos bizonylatot, könyvet, nyilvántartást és egyéb iratot, adathordozót, más tárgyi bizonyítékot teljes körűen a vámhatóság rendelkezésére bocsátani.

(2) Az elrendelt ellenőrzéssel összefüggésben a vámhatóság kapcsolódó vizsgálatot végezhet olyan személynél, amely az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban áll, feltéve, hogy az elrendelt ellenőrzés tényállásának teljes körű tisztázása érdekében e vizsgálat lefolytatása szükséges.

(3) Az ellenőrzött személy vagy szervezet köteles a vámhatóság kérésére a szolgáltatott adatok és a rendelkezésre bocsátott dokumentációk teljességéről nyilatkozatot tenni.

(4) Az ellenőrzött személynek vagy szervezetnek joga van az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni. Minden olyan iratba betekinthez, arról másolatot készíthet, vagy saját költségére készíttethet, amely jogainak érvényesítéséhez, kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

(5) Nem tekinthet be az ellenőrzött személy vagy szervezet

a) a vámhatóság belső levelezésébe,

b) a tanú vagy az eljárásban részt vevő más személy természetes személyazonosító adatait tartalmazó jegyzőkönyvbe (iratba), ha a vámhatóság ezen adatokat zártan kezeli,

c) felhasználói vagy megismerési engedély hiányában a minősített adatot tartalmazó iratba vagy az illet tartalmazó iratrészletbe,

d) az iratnak azon részébe, amelynek megismerése a más személyre vonatkozó, adó- vagy vámtilkót érintő rendelkezésbe ütközik,

e) törvény által védett egyéb adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja.

(6) A vámhatóság az ellenőrzései során mintát vehet. A mintát és a mintavételhez szükséges edényt díjmentesen az ellenőrzött személy vagy szervezet bocsátja rendelkezésre.

(7) A vámhatóság a mintavételről jegyzőkönyvet készít.

(8) A mintavételi jegyzőkönyv tartalmazza:

- a) a mintavételi jegyzőkönyv sorszámát, vagy más jelét,
- b) a mintát vevő személy megnevezését,
- c) a mintavételben közvetlenül részt vevők nevét, azonosítását,
- d) a mintavétel helyét és időpontját,
- e) a mintavétel indoklását,
- f) a megmintázott tétel mennyiségét és minden, az azonosításhoz szükséges adatát,
- g) a vett minták mennyiségét és azonosítási jeleit,
- h) a mintavevők aláírását és bélyegzőlenyomatát.

(9) A mintavételi jegyzőkönyvet 3 példányban kell kiállítani, melynek eredeti példánya a vámhatóság példánya, másodpéldánya a mintát kíséri, harmadpéldánya az ellenőrzött személy vagy szervezet példánya.

22. A termékdíjköteles termékből képződött hulladékokkal kapcsolatos ellenőrzés

29. § A vámhatóság az egyéni hulladékkezelést teljesítő kötelezett és az ennek érdekében vele szerződött hulladékkezelők által teljesített ügyletek - a hulladékgazdálkodásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott, a környezetvédelmi, vagy más hatóságok hatáskörébe tartozó hatósági ügy, illetve eljárás kivételével - tényleges megvalósulását ellenőrzi.

29/A. § (1) A vámhatóság az OHÜ által finanszírozott hulladékhasznosítási szolgáltatások körébe tartozó ügyletek tényleges megvalósulását, illetve azok végrehajtásának szabályszerűségét ellenőrzi. Az ellenőrzést azon személyek vonatkozásában indítja meg, amelyek számára az OHÜ a kifizetést teljesítette (a továbbiakban: kifizetés jogosultja).

(2) Az OHÜ által történő kifizetés költségvetési támogatásnak (továbbiakban: támogatás) minősül. Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésre az Art. szabályait az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A támogatás igénybevételének jogszerűségét a vámhatóság - a kifizetések alapjául szolgáló bizonylatok adatai alapján - támogatásonként (kifizetésenként) vagy meghatározott időszak tekintetében is vizsgálhatja.

(4) A megbízólevél tartalmazza különösen:

a) az ellenőrzést lefolytató vámhatóság megnevezését, vezetőjének aláírását, valamint a vámhatóság adatait, bélyegzőlenyomatát,

b) az ellenőrzött személy vagy szervezet megnevezését, székhelyét, adóazonosító számát,

c) az ellenőrzéssel érintett időszakot,

d) az ellenőrzés alapját képező jogszabályok megnevezését,

e) a vizsgálatot végzők nevét, megbízásuk tartalmát,

f) az ellenőrzés megkezdésének, tervezett befejezésének időpontját,

g) a megbízólevél keltét.

(5) Az OHÜ a vámhatóságot az e törvény szerinti szerződés megkötéséről a szerződéskötést követő, kifizetés esetén a kifizetéstől számított 15 napon belül elektronikus úton tájékoztatja a szerződés, illetve a teljesítés (kifizetés) alapjául szolgáló bizonylatok adatainak egyidejű megküldésével.

(6) Az ellenőrzött személy vagy szervezet ellenőrzés alá eső tevékenységével kapcsolatos bizonylatot, könyvet, nyilvántartást és egyéb iratot, adathordozót, más tárgyi bizonyítékot - tételesen részletezett átvételi elismervény ellenében - a vámhatóság bevonhatja. Az irat, adathordozó, tárgyi bizonyíték a vámhatóság hivatali helyiségben történő tanulmányozás céljából is bevonható, ilyen esetben 60 napon túl, de legfeljebb az ellenőrzés lezárásáig csak az illetékes vámszerv vezetőjének engedélyével, végzéssel tartható a vámhatóságnál.

(7) Az iratokról bevonásuk előtt az ellenőrzött személy vagy szervezet saját költségére másolatot készíthet. Az ellenőrzött személy vagy szervezet kérelmére, a vámhatóság az eredeti okmányok helyett az ellenőrzött személy vagy szervezet által készített és általa eredetivel egyezőként elismert másolatot is bevonhatja.

(8) A vámhatóság az ellenőrzés megkezdése előtt, valamint az ellenőrzés ideje alatt bármikor helyszíni szemlét tarthat. A szemle szükség esetén megismételhető. A szemle esetében az ellenőrzést végző - az ellenőrzött szervezet működési rendjét figyelembe véve - üzleti, üzemi vagy egyéb helyiségekbe beléphet, iratokat bevonhat, próbagyártást rendelhet el, a mintavétel szabályainak megfelelő módon mintát vehet, felvilágosítást kérhet, tárgyakat, munkafolyamatokat vizsgálhat meg, adathordozók adattartalmát rögzítheti és leltárfelvételt készíthet. Az ellenőrzött személy vagy szervezet köteles a helyszíni szemle során a vámhatósággal együttműködni. A helyszíni szemle megkezdésekor az ellenőrzést végző szolgálati igazolvánnyal igazolja magát.

(9) Ha az ellenőrzött személy vagy szervezet vállalkozási tevékenységét magánszemély lakásában végzi, vagy e tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ellenőrzés megkezdése előtt a vámhatóságnak tisztázni kell, hogy az ellenőrzött személy vagy szervezet tevékenységét a más tulajdonában levő lakás vagy ingatlan mely helyiségeiben, részeiben végzi. Az ellenőrzést csak az ellenőrzött személy vagy szervezet által használt

helyiségekben, helyeken lehet lefolytatni, a helyiség használatára vonatkozó adatokat elsősorban a tulajdonos és az ellenőrzött személy vagy szervezet között létrejött szerződés alapján kell megállapítani.

(10) A helyszínen tartott ellenőrzést az ellenőrzött személynél vagy szervezetnél a tevékenysége idején (munkaidőben), más személynél napközben, 8 és 20 óra között lehet lefolytatni. Ettől akkor lehet eltérni, ha az ellenőrzött személy vagy szervezet kéri, vagy ha a késedelem az ellenőrzés eredményességét veszélyeztetheti.

(11) Az ellenőrzés során az ellenőrzött személy vagy szervezet köteles különösen a bizonyítékokat - ideértve szükség esetén a magyar nyelvű szakfordítását is - a vámhatóság által meghatározott időpontra az ellenőrzést végzők rendelkezésére bocsátani, illetve az ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények és egyéb feltételek megismerését biztosítani, szóban vagy írásban tájékoztatást, magyarázatot adni, és a dokumentációs anyagokba a betekintést lehetővé tenni.

(12) A vámhatóság az ellenőrzött személyt vagy szervezetet, illetve az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban álló személyt az elrendelt ellenőrzés tényállásának teljes körű tisztázása érdekében felhívásban nyilatkozattételre kötelezheti az általa ismert, illetve nyilvántartásában szereplő adatról, tényről, körülményről.

(13) A nyilatkozattétel megtagadható, ha a személy az eljárásban tanúként nem lenne meghallgatható, vagy a tanúvallomást megtagadhatná.

(14) Az ellenőrzött személyt vagy szervezetet, illetve az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban álló személyt ki kell oktatni jogairól és kötelezettségeiről, valamint figyelmeztetni kell a nyilatkozattétel megtagadásának következményeire. Az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban álló személy nyilatkozattételről az ellenőrzött személyt vagy szervezetet nem kell értesíteni.

(15) A vámhatóság az ellenőrzött személy vagy szervezet, illetve az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban álló személy szóbeli nyilatkozatáról jegyzőkönyvet készít. A jegyzőkönyv tartalmazza különösen a vámhatóság megnevezését, a jegyzőkönyv készítésének helyét, idejét, a nyilatkozattevő azonosításához szükséges adatokat és lakcímét, a jogokra és kötelezettségekre történő kioktatást, a jogkövetkezményekre való figyelmeztetést, a nyilatkozatot, valamint a nyilatkozattevő és a jegyzőkönyvvezető aláírását.

(16) Amennyiben jelen §-ban meghatározott kötelezettségét az ellenőrzött személy vagy szervezet, illetve az ellenőrzés alanyával közvetett, vagy közvetlen kapcsolatban álló személy megszegi, a vámhatóság az Art.-ben meghatározott mulasztási bírságot szab ki.

(17) Az ellenőrzésről a vámhatóság jegyzőkönyvet készít, amely tartalmazza különösen:

- a) az ellenőrzést végző vámszerv megnevezését, a jegyzőkönyv iktatószámát, az ellenőrzést végzők nevét,
- b) az ellenőrzött személy vagy szervezet nevét, székhelyét, adóigazgatási számát, a közreműködő személy nevét, adóigazgatási számát/adóazonosító jelét,
- c) az ellenőrzés kezdő időpontját,
- d) az ellenőrzés tárgyát, az annak alapját képező jogszabályok felsorolását, az ellenőrzéssel érintett időszakot,
- e) az ellenőrzést végzők megállapításait, a tisztázott tényállást a vonatkozó jogszabályok megjelölésével, és annak bizonyítékait, az ellenőrzött személy vagy szervezet által felajánlott és visszautasított bizonyítékok felsorolását, annak indokait,
- f) utalást arra, hogy a jegyzőkönyvben foglaltakra az ellenőrzött a törvényben meghatározott határidőn belül észrevételeket tehet,
- g) az ellenőrzést végzők aláírását.

(18) Az ellenőrzési határidő kezdő napja a megbízólevél kézbesítésének, a kézbesítés mellőzése esetén a megbízólevél átadásának napja. Az ellenőrzés befejezésének határideje - beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját - 60 nap. Indokolt esetben az ellenőrzést lefolytató vámszerv vezetője - az ellenőrzött személy vagy szervezet értesítésével - a határidőt egy alkalommal, 30 nappal meghosszabbíthatja.

(19) Az ellenőrzésre előírt határidőt, ha a tényállás további tisztázása szükségessé teszi, a vámhatóság másodfokú szerve egyszer, legfeljebb további 30 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(20) Ha a vámhatóság a vizsgálat megállapításait más személynél végzett kapcsolódó vizsgálat eredményével támasztja alá, az erről szóló jegyzőkönyvnek, illetőleg határozatának az ellenőrzött személyt vagy szervezetet érintő részét az ellenőrzött személlyel vagy szervezettel részletesen ismertetni kell.

(21) A vámhatóság az ellenőrzésről a jegyzőkönyv alapján határozatot hoz.

(22) Amennyiben a vámhatóság megállapítja, hogy az ellenőrzött személy vagy szervezet a támogatást jogosulatlanul vette igénybe, úgy a határozatban jogosulatlanul igénybe vett támogatás összege kétszeresének megfizetését rendeli el. A támogatási összeg kétszeresének megfizetésére a támogatást igénylő a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül köteles.

(23) Jogosulatlanul igénybe vett támogatás esetén a vámhatóság az ellenőrzött személy vagy szervezet terhére a támogatási összeg kétszerese megfizetésének előírása mellett 100 ezer forinttól 1 millió forintig terjedő bírságot szab ki.

23. Hatósági felügyelet

30. § (1) A hatósági felügyelet gyakorolható folyamatos jelenléttel és vizsgálattal vagy helyszíni, eseti vizsgálattal.

(2) Hatósági felügyelet keretében vizsgálható:

a) környezetvédelmi termékdíjköteles termék előállítás, raktározása, szállítása, felhasználása;

b) a hulladékgazdálkodásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott, a környezetvédelmi, vagy más hatóságok hatáskörébe tartozó hatósági ügy, illetve eljárás kivételével, a környezetvédelmi termékdíjköteles termékből keletkezett hulladék előkezelése, feldolgozása, ártalmatlanítása, hasznosítása;

c) környezetvédelmi termékdíjköteles termékkel kapcsolatos tevékenység, a készleten lévő környezetvédelmi termékdíjköteles termék utáni adófizetési kötelezettség rendezéséig.

(3) A hatósági felügyeletet a Ket. hatósági ellenőrzésre vonatkozó rendelkezései szerint kell végrehajtani.

(4) A vámhatóság folyamatos jelenlét elrendelése esetén köteles a kötelezettet előzetesen értesíteni.

(5) A vámhatóság döntése alapján készletfelvétellel megállapíthatja a tényleges készletet, amelyet jegyzőkönyvbe kell foglalni.

IX. FEJEZET

JOGKÖVETKEZMÉNYEK

24. Termékdíjbírság

31. § (1) Termékdíjbírságot kell megállapítani a termékdíj

a) hiányos megfizetése, illetve megfizetésének elmulasztása,

b) jogellenes visszaigényelése, jogosulatlan visszatérítése,

c) egyéni hulladékkezelés teljesítését választó kötelezett nem teljesítése esetén.

(2) A termékdíjbírság mértéke

a) az (1) bekezdés a) pontja esetében a hiány 100%-a;

b) az (1) bekezdés b) pontja esetén a termékdíjköteles termék mennyisége után e törvény 2. mellékletében meghatározott díjtételének háromszorosával számított termékdíj;

c) az (1) bekezdés c) pontja esetében az egyéni hulladékkezelést végző az általa bevallott gyűjtési és hasznosítási mennyiség és a valóságos teljesítmény különbözetével, azaz a nem teljesített mennyiséggel, valamint az 2. mellékletben meghatározott díjtételek figyelembevételével kiszámított termékdíj háromszorosa szerinti összeg.

(3) Csomagolószer termékdíjának hiányos megfizetése vagy megfizetésének elmulasztása esetén az egyéb anyagok díjtételének alapulvételével szabja ki a vámhatóság a termékdíjbírságot, ha a kötelezett nyilvántartásaiból a csomagolószer anyagárama tételesen nem állapítható meg.

(4) Nincs helye a termékdíjbírság mérséklésének, ha a termékdíjhiány a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze.

A törvény alapján, ha az ellenőrzések kapcsán a hatóságok szabálytalanságot állapítanak meg, a törvény szerint előírt jogkövetkezmények lépnek érvénybe.

Ezen jogkövetkezmények lehetnek:

- termékdíj bírság,

- mulasztási bírság,

- lefoglalás és elkobzás.

Bírság mellett lefoglalást is foganatosíthat a vámhatóság. A termékdíj bírságot a termékdíjjal kapcsolatos előírások kötelezett általi nem teljesítéséért kell kiszabni.

Ennek értelmében a termékdíj megfizetéssel kapcsolatos nem, vagy részleges teljesítés esetén, illetve jogosulatlan visszaigénylés esetén, valamint az egyéni hulladékkezelési tevékenység nem teljesítésekor kell a törvényben meghatározott mértékű bírságot kiróni.

Amennyiben a termékdíj bírság a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze, a bírság mértékének csökkentésére a törvény nem ad lehetőséget.

25. Mulasztási bírság

32. § (1) A kötelezetre a vámhatóság az Art. 172. §-ban meghatározott mulasztásáért az ott megállapított mulasztási bírságot szab ki.

(2) A termékdíjbírság mértéke

a) az (1) bekezdés a) pontja esetében a hiány 100%-a;

b) az (1) bekezdés b) pontja esetén a termékdíjköteles termék mennyisége után e törvény 2. mellékletében meghatározott díjtételének háromszorosával számított termékdíj;

c) az (1) bekezdés c) pontja esetében az egyéni hulladékkezelést végző az általa bevallott gyűjtési és hasznosítási mennyiség és a valóságos teljesítmény különbözetével, azaz a nem teljesített mennyiséggel, valamint az 2. mellékletben meghatározott díjtételek figyelembevételével kiszámított termékdíj háromszorosa szerinti összeg.

26. Lefoglalás és elkobzás

33. § (1) A vámhatóság a termékdíjköteles termékhez kapcsolódó eljárása során (tényállás tisztázása), továbbá az e törvény szerinti elkobzás érvényesítése érdekében lefoglalást rendelhet el.

(2) A lefoglalásnál a kötelezett jelenlétét biztosítani kell. Ha kötelezett nem kíván jelen lenni vagy ebben akadályozott, és megfelelő képviselőről nem gondoskodik, a vámhatóság a lefoglalást két hatósági tanú jelenlétében foganatosítja.

(3) A lefoglalásról a vámhatóság a kötelezett, annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában két hatósági tanú jelenlétében jegyzőkönyvet vesz fel, a lefoglalt termékdíjköteles terméket és ha a termékdíjköteles termék más termékkel együtt képez egységet, más termék része vagy összetevője akkor a termékkel együtt (a továbbiakban: lefoglalt termék) zár alá veszi vagy a kötelezett költségére elszállíttatja és megőrzi.

(4) A vámhatóság, amennyiben

a) a termékdíjköteles termék birtokosa a termékdíjköteles termék eredetét vagy felhasználásának célját nem igazolja, és

b) az eljárás során felmerül,

ba) a termékdíjköteles termék intézkedés alóli kivonásának lehetősége,

bb) a kötelezett fizetéseképtelenségének veszélye, vagy

bc) a fizetési kötelezettség elkerülésének veszélye, illetve

c) szükséges a tényállás tisztázása érdekében a termékdíjköteles termék, valamint előállítására, felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköz tárgyi bizonyítási eszközként történő lefoglalása, a termékdíjköteles terméket lefoglalja.

34. § (1) A vámhatóság a lefoglalásról végzésben rendelkezik.

(2) A lefoglalást elrendelő végzéssel szemben az ügyfél - jogszabálysértésre hivatkozással - kifogással élhet. A kifogást a végzés közlésétől számított nyolc napon belül kell előterjeszteni a lefoglalást végző vámhatóságnál.

(3) A kifogást a felettes szerv a benyújtástól számított tizenöt napon belül bírálja el. A kifogásnak a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(4) A lefoglalást végzéssel kell megszüntetni:

a) ha a lefoglalt környezetvédelmi termékdíjköteles termékre az eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség;

b) ha a környezetvédelmi termékdíj és termékdíjbírság vagy mulasztási bírság nem kerül megállapításra;

c) ha a lefoglalt termékre a tényállás tisztázása során a kiszabott környezetvédelmi termékdíjat és termékdíjbírságot mulasztási bírságot és termék elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségeket befizették vagy arra - elidegenítési tilalom alkalmazása mellett - fizetésekkönnyítést engedélyeztek;

d) ha a termékdíjas szabályok megsértésével kapcsolatban indult büntetőeljárársban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság a vámhatóságot megkereste.

35. § (1) A lefoglalt termék annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt (azokat) a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta.

(2) Amennyiben a lefoglalt termék azonosítása (így különösen mennyisége, fajtája, minősége) a vámhatóság részéről kétséget kizáróan nem állapítható meg, azt elsősorban az OHÜ bevonásával, ha nem rendelkezik a szükséges szakértelemmel, akkor szakértői vizsgálattal kell tisztázni.

(3) A lefoglalt termék elszállításával, tárolásával, őrzésével, megsemmisítésével, valamint a szakértői vizsgálat díjával kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha jogerősen végrehajtható környezetvédelmi termékdíj, termékdíjbírság, mulasztási bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költségeket az állam viseli.

(4) A lefoglalt terméknek, valamint az előállítására, felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a lefoglalt minden megkezdett 100 kg tömege után 500 forint naptári naponkénti tárolási költség fizetendő. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktár üzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó.

36. § (1) A lefoglalt termékeket el kell kobozni, ha a környezetvédelmi termékdíjas ügyben jogerősen termékdíjbírság, mulasztási bírság kerül kiszabásra és azt a kötelezett az esedékességtől számított 15 napon belül nem fizette meg. Továbbá a jogerősen végrehajtható környezetvédelmi termékdíj és termékdíjbírság, mulasztási bírság megfizetésére kötelezett ügyfél tulajdonában lévő termék elszállításával, tárolásával, őrzésével, megsemmisítésével kapcsolatos költségek együttes összege eléri a termék lefoglaláskori értékét és a kötelezett a fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

(2) Az elkobzott termékdíjköteles terméket a keletkezett fizetési kötelezettségek teljesítése és a költségek megtérülése érdekében a vámhatóság az állam javára az Art. szerinti végrehajtásra vonatkozó szabályok alapján értékesíti, ennek meghíúsulása esetén megsemmisíti.

(3) Az elkobzott terméket nem kell megsemmisíteni, ha a vámhatóság, mint az állam nevében az elkobzott termék felett rendelkezésre jogosult, az OHÜ egyetértésével a terméket:

a) a külön jogszabály szerinti katasztrófa esetén az illetékes védelmi bizottság elnökének, illetve I-III. fokú árvíz- és belvív-védekezési készülség esetén az érintett terület települési önkormányzat polgármesterének vagy a vízügyi igazgatási szervezet területi szerve vezetőjének,

b) a szellemi alkotáson fennálló jog jogosultja hozzájárulásával karitatív tevékenységet végző szervezet vezetőjének az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználására vonatkozó külön jogszabály rendelkezései szerint,

c) az anyagában vagy energetikai célra hasznosítható termékdíjköteles termék esetében hasznosítási céllal a hasznosító üzem vezetőjének

átadja és a kedvezményezettek azt elfogadják, továbbá az a)-c) pontokban meghatározott célokra használják fel.

(4) Az elkobzott termékek közül meg kell semmisíteni:

a) az élelmiszerekről szóló törvény hatálya alá tartozó terméket, ha a külön jogszabály szerinti szakhatóság nem járul hozzá a megsemmisítés mellőzéséhez;

b) azokat a termékeket, amelyek értékesítése valamely szellemi alkotáson fennálló tulajdonjogot sértene és a szellemi alkotáson fennálló jog jogosultja nem járul hozzá a megsemmisítés mellőzéséhez.

(5) Nem kobozható el az áru, ha a 33. § (4) bekezdés c) pontja szerinti lefoglalás esetében részletfizetést vagy fizetési halasztást - a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján - engedélyeztek. Egyéb jogcím alapján történő lefoglalás esetében részletfizetés vagy fizetési halasztás nem adható.

(6) A vámhatóság az elkobzásról rendelkező döntést követően, de annak jogerőre emelkedését megelőzően jogosult a lefoglalt termék előzetes megsemmisítésére, ha az gyors romlásnak van kitéve, huzamosabb tárolásra alkalmatlan vagy annak kezelése, tárolása, illetve őrzése - különösen a termék értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel - aránytalan és jelentős költséggel járna. Az elkobzás, az átadás és az előzetes megsemmisítés elrendeléséről végzésben kell intézkedni.

Lefoglalást és elkobzást csak a vámhatóság rendelhet el. Lefoglalást a hatóság, valamely tényállás tisztázása érdekében, vagy az elkobzás érvényesítése érdekében rendel el.

Lefoglalás során a lefoglalt tárgyak a kötelezett tulajdonában maradnak, így az eljárás befejezését követően a kötelezettnek - a törvényben előírt feltételek mellett - azokat vissza kell szolgáltatni. Ez alól kivételt képez, ha a lefoglalt tárgyak az eljárás során az elkobzás hatálya alá kerülnek.

Elkobzás esetében a kötelezett tulajdonjoga az elkobzott tárgyra vonatkozóan megszűnik.

A vámhatóság a következő esetekben alkalmazza a lefoglalás eszközét:

a) a termékdíj-köteles termék birtokosa a termékdíj-köteles termék eredetét vagy felhasználásának célját nem igazolja, és

b) az eljárás során felmerül

ba) a termékdíj-köteles termék intézkedés alóli kivonásának lehetősége;

bb) a kötelezett fizetéseképtelenségének veszélye, vagy

bc) a fizetési kötelezettség elkerülésének veszélye, illetve

c) szükséges a tényállás tisztázása érdekében a termékdíj-köteles termék, valamint előállítására, felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköz tárgyi bizonyítási eszközként történő lefoglalása.

A vámhatóság a lefoglalást a törvényben meghatározott eljárási szabályoknak megfelelően végzi el. Lefoglalásról a törvény alapján a vámhatóság végzésben dönt. A törvény szabályozza a végzéssel szemben igénybe vehető jogorvoslati eszközt.

A törvény szabályozza, hogy a lefoglalt termék kinek a részére adható ki, illetve a lefoglalt termék tárolásával kapcsolatos költségeket.

Szabályozza a törvény, hogy a lefoglalt terméket mely esetekben kell elkobozni, illetve az elkobzott terméket mely esetekben kell megsemmisíteni.

27. A termékdíjakkal kapcsolatos állami feladatok finanszírozása

37. § (1) Az OHÜ a működéséhez és a hulladékgazdálkodási feladatainak elvégzéséhez költségvetési támogatást kap az e célra szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatokból. A hulladékgazdálkodási feladatokra az OHÜ által kifizetett összegek költségvetési támogatásnak minősülnek.

(2) A befizetett, behajtott környezetvédelmi termékdíj összegének 5%-a, de legfeljebb 3 milliárd forint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak a termékdíjköteles termékekkel kapcsolatos feladatok ellátásához szükséges működési költségeinek a fedezetére szolgál.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Felhatalmazó rendelkezések

38. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

- a) a termékdíj-kötelezettség, a termékdíj átvállalásának, visszaigénylésének, a készletre vétel részletes szabályait,
- b) a termékdíjköteles termékekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási pályáztatás, illetve közbeszerzés útján történő szolgáltatás-megrendelés, szerződéskötés, felbontás, felmondás részletes szabályait,
- c) az OHÜ által folytatott ellenőrzések, valamint az OHÜ ellenőrzésekben szakértői, szaktanácsadói részvételére vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a közvetítésre vonatkozó részletes szabályokat, valamint az OHÜ és az egyes hatóságok közötti együttműködés, adat-, és információcsere részletes szabályait,
- d) a veszélyes hulladéknak minősülő csomagolási hulladékok hulladékkezelési rendszerében a közvetítői feladatok ellátására jogosult szervezet és a közvetítői feladatok ellátásának rendjét,
- e) a csomagolószerként is felhasználható áruk katalógusát (csomagolószerek-katalógus) és a besorolás és alkalmazás részletes szabályait,
- f) a hulladékhasznosítási szolgáltatások körébe tartozó, és az egyéni hulladékkezelést teljesítő kötelezett által teljesített ügyletek megvalósulására, azok végrehajtása szabályszerűségére vonatkozó ellenőrzési szempontrendszer szabályait,
- g) az egyéni hulladékkezelésre, annak bejelentésére, bevallására, illetve teljesítésére vonatkozó részletes szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

- a) a hulladékkezelési teljesítmény megállapításának részletes szakmai feltételeit és elfogadásának rendjét,
- b) a környezetvédelmi termékdíjakkal kapcsolatos előírások érvényesítése érdekében kötelezően alkalmazandó vizsgálati, mérési, értékelési módszereket, eljárásokat, továbbá az anyagmérleg készítésének és elfogadásának részletes szabályait rendeletben állapítsa meg,
- c) az Országos Gyűjtési és Hasznosítási Terv részletes tartalmi követelményeit és előkészítésének eljárási rendjét,
- d) az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség által a válogatott, illetve szelektív települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatást ellátó szervezetekkel kötendő szerződések feltételeit,
- e) a Termékdíj Bizottság működésével kapcsolatos részletszabályokat.

29. Hatályba léptető rendelkezések

39. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel - 2011. szeptember 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 1-18. §-a, 19. § (3) és (4) bekezdése, 23-37. §-a, 43. §-a, valamint 1., 2. és 3. melléklete 2012. január 1-jén lép hatályba.

(3)

30. Átmeneti rendelkezések

40. § (1) Az OHÜ a 2012. évre vonatkozó OGYHT-t - a vámhatóság, környezetvédelmi hatóság által rendelkezésére bocsátott adatok, valamint saját adatgyűjtése alapján - készíti el. A törvény 21. § (1) bekezdésének c) pontjában szereplő 75%-os arányt a 2012. évre vonatkozó tervezés és az OGYHT végrehajtása során nem kell figyelembe venni. A 2012. évre vonatkozó OGYHT-t a 2012. év első félévének tényadatai alapján az OHÜ felülvizsgálja, és az OHÜ vezetője - saját hatáskörében, a környezetvédelemért felelős miniszter egyidejű tájékoztatása mellett - az év során módosíthatja.

(2) Az OHÜ 2011. december 31-ig írja ki a 2012. évi induló értékre vonatkozó pályázatokat, illetve szolgáltatás-megrendeléseket.

(3) A 2012-es teljes évre vonatkozó pályázon nyertes pályázókat és a közbeszerzési eljárás nyertesait 2012. február 28-ig kell kihirdetni.

(4) Az OHÜ 2012. március 15-ig köti meg a 2012-es teljes évre vonatkozó szerződéseket a pályázatok, illetve a közbeszerzési eljárás nyertesével.

(5) Az e törvény szerinti egyéni hulladékkezelést teljesítő kötelezett 2012-ben január 15-ig bejelentést tesz a vámhatóságnál. A 2012. január 15-i határidő elmulasztása jogvesztő. A további kötelezettek a bejelentést 2012. április 20-ig teljesítik.

(6) A 2012. január 1. előtt kiadott mentességi engedélyek 2012. január 1-jén érvényüket veszítik.

(7) A 2012. január 1. előtt megkötött termékdíj-kötelezettség szerződéses átvállalása esetén, ha a mentességgel rendelkező koordináló szervezet nem teljesíti a mentességi engedélyben foglalt kötelezettségét, az eredeti kötelezett a befizetési kötelezettség időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével növelt mértékben köteles a termékdíjat 2012. február 15-ig befizetni. A fizetendő termékdíjból levonható a mentességi engedély érvényességi idejéig hasznosított hulladékmennyiség alapján meghatározott összeg.

(8) E törvény szerinti kötelezettnek tekintendő az is, aki 2012. január 1. előtt szerezte be és 2012-ben vagy azt követően fogja forgalomba hozni, felhasználni a csomagolószert - kivéve a külföldről behozott áru csomagolásának részét képező csomagolószert -, illetve a reklámhordozó papírt. Termékdíj befizetési kötelezettségét - az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint - úgy kell teljesítenie, hogy a 2012. január 1. előtt hatályos jogszabályok szerinti, ténylegesen megfizetett termék-, és hasznosítási díjat a 2012. évi termékdíjtételek alapján számított és fizetendő termékdíjból - legfeljebb 2012. első negyedévében - levonhatja és csak a különbözetet köteles megfizetni.

(9) A 2012. január 1. előtt hatályos jogszabályok szerinti csomagolásra vonatkozó számlás átvállalás esetére a (8) bekezdés rendelkezéseit - a törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott eltérésekkel - kell megfelelően alkalmazni.

(10) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) hatálya alá tartozó kötelezett a 2011. évre vonatkozó, de 2012-ben teljesítendő termékdíjjal kapcsolatos kötelezettségét a Kt. és végrehajtására kiadott jogszabályok szerinti tartalommal, határidőre és fizetési kötelezettség mértékével teljesíti.

(11) A Kt. és végrehajtására kiadott jogszabályok, valamint a külön jogszabályok szerinti hasznosítást koordináló szervezet a 2011. évre vonatkozó és 2011-ben hatályos jogszabályok szerinti kötelezettségét ezen jogszabályok szerinti tartalommal és határidőre teljesíti. Az adatszolgáltatási, tájékoztatási, bevallási kötelezettséget - ezen határidőn belül - az OHÜ felé is teljesíti.

(12) Az a kötelezett, aki a termékdíj-kötelezettség készletre vétellel történő teljesítését választja, a 2012-es naptári évben bejelentési és bevallási kötelezettségét a 2012. január 1-jén készletén lévő termékdíjköteles termékek után április 20-ig teljesíti.

31. Bejelentés az Európai Unió részére

41. § (1) A törvény tervezetének a következő közösségi jogi aktusok szerinti előzetes bejelentése megtörtént:

a) az Európai Parlament és a Tanács - 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel, továbbá a 2006/96/EK tanácsi irányelvvel módosított - 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról;

b) az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, 16. cikk (1) és (2) bekezdése.

(2) A törvény tervezetének a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikk (7) bekezdése szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

32.

42. §

33. Hatályon kívül helyező rendelkezések

43. §

1. melléklet a 2011. évi LXXXV. törvényhez

Termékdíjköteles termékek, anyagok köre

Termékdíjköteles egy termék, ha az alábbi táblázatban meghatározott vámtarifaszámok alá tartozik és az adott termékdíjköteles termékcsoport e törvényben meghatározott fogalmának is megfelel.

Az „ex” jelzéssel ellátott vámtarifaszámok alá tartozó termékek közül azok a termékdíjköteles termékek, amelyek a Ktdt. 1. § (3) bekezdésében meghatározott tárgyi hatály alá tartoznak, ide nem értve a megnevezésben kivételként megnevezett termékeket.

	A	B	C
	Megnevezés	Vámtarifaszám és HR alszám	KN alszám
1.	Gumiabroncsok		
1.1.	Új gumi légabroncs, kivéve a 4011 50 00 alá tartozó termékeket	ex. 4011	
1.2.	Újrafutózott vagy használt gumi légabroncs; tömör vagy kisnyomású gumiabroncs, kivéve a 4012 90 30; 4012 90 90 alá tartozó termékeket	ex. 4012	
2.	Akkumulátorok		
2.1.	Elektromos akkumulátorok a 8507 80 20 a 8507 80 30 és a 8507 90 kivételével	ex. 8507	
3.	Egyéb kőolajtermékek		
3.1.	Kenőolaj		
3.1.1.	Motorolaj, kompresszor-kenőolaj, turbina-kenőolaj	2710 19	81
3.1.2.	Hidraulikus célú folyadék	2710 19	83
3.1.3.	Fehérolaj, folyékony paraffin	2710 19	85
3.1.4.	Differenciárolaj és reduktorolaj	2710 19	87
3.1.5.	Keverék fémmegmunkáláshoz, formaleválasztó olaj, korróziógátló olaj	2710 19	91
3.1.6.	Villamosszigetelési olaj	2710 19	93
3.1.7.	Más kenőolaj és más olaj, kivéve kenőzsírok	ex. 2710 19	99
3.2.	Textil, bőr, szőrme és más anyagok kezelésére használt készítmények	3403 11	00
3.3.	Legalább 70 tömegszázalék kőolaj- vagy bitumenes ásványokból előállított olajtartalommal, de nem fő alkotóként	3403 19	10
3.4.	Más, kivéve kenőzsírok	ex. 3403 19	90
3.5.	Hidraulikusfék-folyadék és más elkészített folyadék	ex. 3819 00	00

	hidraulikus hajtóműhöz, amely kőolajat vagy bitumenes ásványokból nyert olajat 70 tömegszázaléknál kisebb arányban tartalmaz		
4.	Reklámhordozó papírok		
4.1.	Papír és karton; papíripari rostanyagból, papírból vagy kartonból készült áruk	ex. 48	
4.2.	Könyvek, újságok, képek és más nyomdaipari termékek	ex. 49	
5.	Elektromos, elektronikai berendezések		
5.1.	Háztartási nagygépek		
5.1.1.	Lég- vagy vákuumszivattyú, lég- vagy más gázkompresszor és ventilátor; elszívó vagy visszavezető kürtő beépített ventilátorral, szűrővel is	ex. 8414	
5.1.2.	Légkondicionáló berendezés motormeghajtású ventilátorral, hőmérséklet- és nedvességszabályozó szerkezettel, beleértve az olyan berendezést is, amelyben a nedvesség külön nem szabályozható:	ex. 8415	
5.1.3.	Hűtőgép, fagyasztógép és egyéb hűtő- vagy fagyasztókészülék, elektromos működésű; hőszivattyú a 8415 kód alá tartozó légkondicionáló berendezés kivételével:		
5.1.3.1.	- Más kombinált hűtő-fagyasztó gép	8418 10	80
5.1.3.2.	- Kompresszoros típusú háztartási hűtőgép:	8418 21	
5.1.3.3.	- Abszorpciós típusú hűtőgép	8418 22	00
5.1.3.4.	- Más háztartási hűtőgép	8418 29	
5.1.3.5.	- Fagyasztóláda, legfeljebb 400 liter űrtartalommal	8418 30	20
5.1.3.6.	- Fagyasztószekrény, legfeljebb 250 liter űrtartalommal	8418 40	20
5.1.4.	Centrifuga, beleértve a centrifugális szárítót is:		
5.1.4.1.	- Ruhaszárító	8421 12	00
5.1.4.2.	- Más centrifuga	8421 19	70
5.1.5.	Mosogatógép:		
5.1.5.1.	- Háztartási	8422 11	00
5.1.6.	Háztartásban használatos mosógép, beleértve az olyan gépet is, amely mos és szárít is, kivéve a 8450 20 00, valamint a 8450 90 00 alá tartozó termékek	ex. 8450	
5.1.7.	Szárítógép, legfeljebb 10 kg szárazruha-kapacitású gép	8451 21	00
5.1.8.	Hőtárolós radiátor	8516 21	00
5.1.9.	Helyiségek fűtésére szolgáló más elektromos készülék	ex. 8516 29	
5.1.10.	Mikrohullámú sütő	8516 50	00
5.1.11.	Sütő; tűzhely, tűzhelylap, forralógyűrű, grillsütő és sütőrostély, kivéve a 8516 60 59 és a 8516 60 90 alá tartozó termékek	ex. 8516 60	
5.2.	Háztartási kisgépek		
5.2.1.	Személmérleg, csecsemőmérleg is; háztartási mérleg, kivéve a nem elektromos eszközöket	ex. 8423 10	
5.2.2.	Síkkötő gép, hurkológép, kivéve az ipari méretű alkalmazásokat	ex. 8447 20	
5.2.3.	Háztartási varrógép	8452 10	
5.2.4.	Legfeljebb 1500 W teljesítményű és legfeljebb 20 literes porzsákkal vagy más tartálykapacitással rendelkező beépített elektromotoros porszívó	8508 11	00
5.2.5.	Porszívók beépített elektromotorral a 8508 11 alá tartozók kivételével	8508 19	

5.2.6.	Elektromechanikus háztartási készülék, beépített elektromotorral, a 8508 alá tartozó porszívók kivételével, kivéve továbbá 8509 90 alá tartozó alkatrészeket	ex. 8509	
5.2.7.	Villanyborotva, -hajnyíró gép és szőreltávolító készülék beépített elektromotorral, kivéve 8510 90 00 alá tartozó alkatrészeket	ex. 8510	
5.2.8.	Elektromos átfolyásos vízmelegítő és merülőforraló	8516 10	11
5.2.9.	Hajszárító	8516 31	
5.2.10.	Villanyvasaló	8516 40	
5.2.11.	Kávé- vagy teafőző	8516 71	00
5.2.12.	Kenyérpirító	8516 72	00
5.2.13.	Olajsütő	8516 79	20
5.2.14.	Más elektrotermikus háztartási készülék	8516 79	70
5.2.15.	Karóra, zsebóra és más óra, beleértve a stopperórát is, nemesfémből vagy nemesfémmel plattírozott fémből készült tokkal, kivéve a nem elektromosan működőket	ex. 9101	
5.2.16.	Karóra, zsebóra és más óra, beleértve a stopperórát is a 9101 kód alá tartozó kivételével, kivéve továbbá a nem elektromosan működőket	ex. 9102	
5.2.17.	Óra „kisóraszerkezettel”, a 9104 alá tartozó kivételével	ex. 9103	
5.2.18.	Műszerfalba beépítésre alkalmas és hasonló típusú óra gépjárműhöz, légi-, űr- és vízi járműhöz	ex. 9104 00	00
5.2.19.	Más óra, kivéve a nem elektromosan működőket	ex. 9105	
5.3.	Információs (IT) és távközlési berendezések (kivéve a mobil és a rádiótelefon készülék)		
5.3.1	A nyomtatási, másolási vagy faxtovábbító funkciókból legalább kettővel rendelkező, automatikus adatfeldolgozó géphez vagy hálózathoz való kapcsolódásra alkalmas készülék (melynek súlya legfeljebb 200 kg)	ex. 8443 31	
5.3.2.	Más, automatikus adatfeldolgozó géphez vagy hálózathoz való kapcsolódásra alkalmas készülék (melynek súlya legfeljebb 200 kg)	ex. 8443 32	
5.3.3.	Más (melynek súlya legfeljebb 200 kg)	ex. 8443 39	
5.3.4.	Írógépek a 8471 alá tartozó nyomtató kivételével; szövegszerkesztő gép:		
5.3.4.1.	- Elektromos írógép	8469 00	91
5.3.5.	Számológép és számoló funkcióval ellátott zsebméretű adatrögzítő-, előhívó- és megjelenítőgép; könyvelőgép, postai bérmentesítőgép, jegykiadó gép és hasonló gép számolószerkezettel; pénztárgép:		
5.3.5.1.	- Elektronikus számológép, külső elektromos áramforrás nélkül működő és számoló funkcióval ellátott zsebméretű adatrögzítő-, előhívó- és megjelenítő gép	8470 10	00
5.3.5.2.	Más elektronikus számológép nyomtató szerkezettel	8470 21	00
5.3.5.3.	- Más elektronikus számológép	8470 29	00
5.3.6.	Automatikus adatfeldolgozó gép és egységei; mágneses és optikai leolvasó, adatátíró gép a kódolt adat adathordozóra történő átírására, másutt nem említett gépi adatfeldolgozáshoz:	ex. 8471	
5.3.7.	Kizárólag, vagy elsősorban a 8471 alá tartozó automatikus adatfeldolgozó rendszerben használatos	8528 41	00

	katódsugárcsöves monitor		
5.3.8.	Kizárólag, vagy elsősorban a 8471 alá tartozó automatikus adatfeldolgozó rendszerben használatos más monitor	8528 51	00
5.3.9.	Kizárólag, vagy elsősorban a 8471 alá tartozó automatikus adatfeldolgozó rendszerben használatos projektor	8528 61	00
5.3.10.	Automatikus adatfeldolgozó gép által létrehozott digitális információ megjelenítésére alkalmas, síkpanel megjelenítő (pl. folyadékkristályos eszköz) segítségével működő projektor	8528 69	10
5.3.11.	Más irodai gép (pl. stencil- vagy más sokszorosítógép, címíró gép, automata bankjegykiadó gép, érmeválogató, érmeszámláló vagy érmecsomagoló gép, ceruzahegyező, lyukasztó- vagy fűzőgép), kivéve a 8472 90 30 alá tartozó termékek	ex. 8472	
5.3.12.	Távbeszélő készülékek, beleértve a mobiltelefon-hálózatokhoz vagy más vezeték nélküli hálózatokhoz való készülékeket; hang, képek vagy más adatok továbbítására vagy vételére szolgáló más készülékek, beleértve a vezetékes vagy vezeték nélküli hálózatok (helyi vagy nagy kiterjedésű hálózat) távközlési berendezéseit a 8443, 8525, 8527 vagy 8528 alá tartozó, továbbításra vagy vételre szolgáló készülékek kivételével		
5.3.12.1.	- Zsinór nélküli telefonkagylóval ellátott vezetékes távbeszélő	8517 11	00
5.3.12.2.	- Más	8517 18	00
5.3.12.3.	- Hang, képek vagy más adatok vételére, átalakítására és továbbítására vagy helyreállítására szolgáló gépek, beleértve a kapcsoló- és útvonalválasztó berendezéseket	8517 62	00
5.3.12.4.	- Videotelefon	8517 69	10
5.3.12.5.	- Kaputelefon	8517 69	20
5.3.13.	Hangszóró, amelynek frekvenciatartománya 300 Hz-3,4 kHz közötti, átmérője legfeljebb 50 mm, a telekommunikációban alkalmazott típus	8518 29	30
5.3.14.	Vezetékes telefon kézi beszélője	8518 30	20
5.3.15.	Hangfelvevő- vagy hanglejátszó készülék		
5.3.15.1.	Szövegismétlő készülék telefonhoz	8519 81	11
5.3.15.2.	Diktafon, amely csak külső áramforrással működik	8519 81	51
5.3.15.3.	Telefon üzenetrögzítő készülék	8519 50	00
5.3.16.	Elektronikus fordítógép vagy szótár	8543 70	10
5.3.17.	Radarkészülék, rádió navigációs segédkészülék és rádiós távirányító készülék a 8526 92 00 alá tartozó játék működtetésére szolgáló rádiós távirányító készülék kivételével	ex. 8526	
5.4.	Szórakoztató elektronikai cikkek		
5.4.1.	Mikrofon és tartószerkezete; hangszóró, dobozba szerelve is, fejhallgató és fülhallgató, mikrofonnal összeépítve is, valamint egy mikrofonból és egy vagy több hangszóróból álló egység; hangfrekvenciás elektromos erősítő; elektromos hangerősítő egység a 8518 29 30, a 8518 30 20 és a 8518 90 00 alá tartozó termékek kivételével	ex. 8518	

5.4.2.	Hangfelvevő- vagy hanglejátszó készülék a 8519 50 00, a 8519 81 11 és a 8519 81 51 alá tartozó termékek kivételével	ex. 8519	
5.4.3.	Videofelvevő és -lejátszókészülék, videotunerrel egybeépítve is	8521	
5.4.4.	Televíziós kamerák (felvevők), digitális fényképezőgépek és videokamera-felvevők a 8525 80 11 kivételével	ex. 8525 80	
5.4.5.	Rádióműsor-vevőkészülék, hangfelvevő vagy -lejátszó készülékekkel vagy órával közös házban is	8527	
5.4.6.	Monitorok és kivetítők, beépített televízióvevőkészülék nélkül; televíziós adás vételére alkalmas készülék, rádióműsor-vevőkészüléket vagy hang- vagy képfelvevő vagy -lejátszó készüléket magában foglaló is, a 8528 41 00, a 8528 51 00, a 8528 61 00 és a 8528 69 10 alá tartozó termékek kivételével	ex. 8528	
5.4.7.	Fényképezőgép (a mozgófényképészeti kamera kivételével); fényképészeti villanófény-készülék és villanókörte, a 8539 KN-kód alá tartozó kisülési cső kivételével, kivéve továbbá a nem elektromos eszközök, továbbá 9006 10 00, 9006 30 00, 9006 61 00, 9006 69 00 alá tartozó termékek, továbbá azok 9006 91 alá tartozó alkatrészei és 90 06 99 alá tartozó tartozékai	ex. 9006	
5.4.8.	Mozgóképfelvevő (kamera) és vetítő, hangfelvevő és hanglejátszó készülékekkel vagy anélkül, kivéve a nem elektromos eszközök és 9007 91 00, 9007 92 00 alá tartozó alkatrészek és tartozékok	ex. 9007	
5.4.9.	Diavetítő	9008 10	00
5.4.10.	Hangszer, amelyben a hangot elektromos úton keltik vagy erősítik (pl. orgona, gitár, tangóharmonika)	9207	
5.4.11.	Napozóágyak, napozólámpák és hasonló, napozáshoz használt felszerelések:		
5.4.11.1	Ultraibolya A sugarat felhasználó fénycsővel legfeljebb 100 cm csőhosszúsággal	8543 70	51
5.4.11.2	Ultraibolya A sugarat felhasználó más fénycsővel	8543 70	55
5.4.11.3	Más, napozóágyak, -lámpák, hasonló felszerelések napozáshoz	8543 70	59
5.5.	Elektromos, elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a nagyméretű, helyhez kötött ipari szerszámok		
5.5.1.	Folyadékszivattyú egyfokozatú - búvárszivattyú	8413 70	21
5.5.2.	Fűkaszáló motoros körforgó vízszintes vágószerkezettel - elektromos	8433 11	10
5.5.3.	Kézi használatú szerszám beépített elektromos motorral működő	ex. 8467	
5.5.4.	Forrasztópáka és -pisztoly	8515 11	00
5.6.	Játékok, szabadidős és sportfelszerelések		
5.6.1.	Rádiós távirányító készülék játék működtetésére	ex. 8526 92	00
5.6.2.	Pénzermékekkel, bankjegyekkel, bankkártyákkal, zsetonokkal vagy más fizetőeszközökkel működő más játék, a tekepálya-felszerelés kivételével	ex. 9504 30	
5.6.3.	Villanyvonat, vágány, jelzőlámpa és más tartozékai; csökkentett méretű „méretarányos” összeszerelhető modell készletben, működő is	ex. 9503 00	30
5.6.4.	Beépített motorral működő más játék és modell műanyagból	9503 00	75
5.6.5.	Beépített motorral működő más játék és modell más	9503 00	79

	anyagból		
5.6.6.	Tévéhez kapcsolható videojáték	9504 10	00
5.6.7.	Elektromos autóverseny-készlet, verseny jellegű	9504 90	10
5.7.	Ellenőrző és vezérlő eszközök		
5.7.1.	Mérleg, vizsgáló és ellenőrző mérleg is (az 50 mg vagy ennél nagyobb érzékenységű mérleg kivételével) beleértve a súllyal működtetett számláló vagy ellenőrző mérleget is;	ex. 8423	
	súly mindenfajta mérleghez (valamint a 8423 10 alá tartozó termékek kivételével)		
5.7.2.	Gépjárműhöz használt riasztóberendezés	8512 30	10
5.7.3.	Elektromos, akusztikus vagy vizuális jelzőberendezés (pl. csengő, sziréna jelzőtábla, betörést vagy tüzet jelző riasztókészülék), a 8512 vagy a 8530 alá tartozó kivételével	ex. 8531	
5.8.	Adagoló automaták		
5.8.1.	Bankjegykiadó automata	8472 90	30
5.8.2.	Automata elárúsítógép (így különösen postai bélyeg, cigaretta, étel vagy ital árusítására), beleértve a pénzváltó gépet is:		
5.8.2.1	Automata italárúsító gép beépített melegítő- vagy hűtőkészülékkel	8476 21	00
5.8.2.2.	Más elárúsító automata beépített melegítő-, hűtőkészülékkel	8476 81	00
5.9.	Rádiótelefon készülék		
5.9.1.	Mobiltelefon-hálózathoz vagy más vezeték nélküli hálózatokhoz való távbeszélők	8517 12	00
5.9.2.	Rádiótelefon- vagy rádiótávíró-vevőkészülék		
5.9.2.1.	Hordozható személyi hívó	8517 69	31
5.9.2.2.	Más rádiótelefon- vagy rádiótávíró-vevőkészülék	8517 69	39

2. melléklet a 2011. évi LXXXV. törvényhez

Az egyes termékdíjköteles termékek termékdíjtételei

a) Gumiabroncs

Termékáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Gumiabroncs	52

b) Csomagolószer

ba) Csomagolószer (kivéve kereskedelmi csomagolószer)

Anyagáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Műanyag	42
Társított (kivéve társított rétegzett italkarton)	50
Társított rétegzett italkarton	28
Fém	20
Papír, fa, természetes alapú anyag	20
Üveg	17
Egyéb	50

bb) Kereskedelmi csomagolószerszám

Anyagáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Műanyag (kivéve műanyag bevásárló-reklám táska)	60
Műanyag bevásárló-reklám táska	1800
Üveg	17
Társított (kivéve társított rétegzett italkarton)	300
Társított rétegzett italkarton	130
Fém	300
Egyéb anyagok	300

c) Egyéb kőolajtermék

Termékáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Kenőolaj	112

d) Akkumulátor

Termékáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátor	60
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátor	80

e) Reklámhordozó papír

Termékáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Reklámhordozó papír	64

f) Elektromos, elektronikai berendezés

Termékáram	Termékdíjtétel (Ft/kg)
Háztartási nagygépek	50
Háztartási kisgépek	50
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	50
Szórakoztató elektronikai cikkek	100
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	50
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	50
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	50
Adagoló automaták	100
Rádiótelefon készülék	500

3. melléklet a 2011. évi LXXXV. törvényhez

Az egyéni hulladékkezelést teljesítőkre vonatkozó egyes termék- és anyagáramok termékdíj tételeinek meghatározása

Egy termékdíjköteles termék- és anyagáramban az egyéni hulladékkezelést teljesítő kötelezett teljesítési hányada q_e , az OHÜ országos átlagos teljesítési hányada $q_{OHÜ}$, az adott termék- és anyagáramra jellemző felső hasznosítási arány pedig q_f .

A q_f és $q_{OHÜ}$ értékeket 2012. évtől az alábbi táblázat tartalmazza:

a) Gumiabroncs

Termékáram	q_f felső hasznosítási arány	$q_{OHÜ}$ OHÜ országos átlagos teljesítési hányad
Gumiabroncs	0,75	0,75

b) Csomagolószer

ba) Csomagolószer (kivéve kereskedelmi csomagolószer)

Anyagáram	q_f felső hasznosítási arány	$q_{OHÜ}$ OHÜ országos átlagos teljesítési hányad
Műanyag	0,65	0,25
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	0,65	0,25
Társított rétegzett italkarton	0,65	0,40
Fém	0,65	0,60
Papír	0,65	0,65
Fa, természetes alapú textil	0,65	0,20
Üveg	0,65	0,60
Egyéb	0,65	0,25

bb) Kereskedelmi csomagolószer

Anyagáram	q_f felső hasznosítási arány	$q_{OHÜ}$ OHÜ országos átlagos teljesítési hányad
Műanyag [kivéve műanyag bevásárló-reklám táska]	0,65	0,30
Műanyag bevásárló-reklám táska	0,65	0,15
Üveg	0,65	0,32
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	0,65	0,16
Társított rétegzett italkarton	0,65	0,16
Fém	0,65	0,17
Egyéb anyagok	0,65	0,30

c) Akkumulátor

Termékáram	q_f felső hasznosítási arány	$q_{OHÜ}$ OHÜ országos átlagos teljesítési hányad
Elektrolittal feltöltött akkumulátor	0,85	0,85
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátor	0,85	0,85

d) Elektromos, elektronikai berendezés

Termékáram	q_f felső hasznosítási arány	$q_{OHÜ}$ OHÜ országos átlagos teljesítési hányad
Háztartási nagygépek	0,65	0,33
Háztartási kisgépek	0,65	0,18
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	0,65	0,33
Szórakoztató elektronikai cikkek	0,65	0,30
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	0,65	0,05
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	0,65	0,05
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	0,65	0,05
Adagoló automaták	0,65	0,05
Rádiótelefon készülék	0,65	0,20

Az egyéni teljesítő által az adott termék- és anyagáram esetén fizetendő termékdíjat az alábbi általános formula határozza meg:

$$T=R+E_1+K_1$$

ahol

T a megfizetendő fajlagos termékdíj,

R a megfizetendő fajlagos rendszerirányítási alapköltség,

E_1 a megfizetendő fajlagos externális költség,

K_1 pedig a megfizetendő fajlagos kezelési költség.

A megfizetendő fajlagos rendszerirányítási alapköltség (R) mértékét a különféle termékdíjköteles termék- és anyagáramok esetén az alábbi táblázat tartalmazza:

a) Gumiabroncs

Termékáram	Fajlagos rendszerirányítási alapköltség (Ft/kg)
Gumiabroncs	30

b) Csomagolószer

ba) Csomagolószer (kivéve kereskedelmi csomagolószer)

Anyagáram	Fajlagos rendszerirányítási alapköltség (Ft/kg)
Műanyag	24
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	26
Társított rétegzett italkarton	17
Fém	12
Papír, fa, természetes alapú anyag	12
Üveg	10
Egyéb	26

bb) Kereskedelmi csomagolószerszám

Anyagáram	Fajlagos rendszerirányítási alapköltség (Ft/kg)
Műanyag [kivéve műanyag bevásárló-reklám táska]	36
Műanyag bevásárló-reklám táska	1100
Üveg	10
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	150
Társított rétegzett italkarton	78
Fém	150
Egyéb anyagok	150

c) Akkumulátor

Termékáram	Fajlagos rendszerirányítási alapköltség (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátor	36
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátor	48

d) Elektromos, elektronikai berendezés

Termékáram	Fajlagos rendszerirányítási alapköltség (Ft/kg)
Háztartási nagygépek	30
Háztartási kisgépek	30
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	30
Szórakoztató elektronikai cikkek	60
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	30
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	30
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	30
Adagoló automaták	60
Rádiótelefon készülék	300

A megfizetendő externális költség (E_1) számítása a $q_e < q_f$ esetben az

$$E_1 = \frac{q_f - q_e}{q_f} \cdot E$$

képlet szerint történik, minden más esetben $E_1 = 0$. A képletben szereplő E fajlagos externális alapköltség értékét a különféle termékdíjköteles termék- és anyagáramok esetén az alábbi táblázat tartalmazza:

a) Gumiabroncs

Termékáram	Fajlagos externális alapköltség (Ft/kg)
Gumiabroncs	30

b) Csomagolószerszám

ba) Csomagolószerszám (kivéve kereskedelmi csomagolószerszám)

Anyagáram	Fajlagos externális alapköltség (Ft/kg)
-----------	---

Műanyag	16
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	17
Társított rétegzett italkarton	11
Fém	8
Papír, fa, természetes alapú anyag	8
Üveg	7
Egyéb	17

bb) Kereskedelmi csomagolószerszám

Anyagáram	Fajlagos externális alapköltség (Ft/kg)
Műanyag [kivéve műanyag bevásárló-reklám táska]	24
Műanyag bevásárló-reklám táska	700
Üveg	7
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	120
Társított rétegzett italkarton	52
Fém	120
Egyéb anyagok	120

c) Akkumulátor

Termékáram	Fajlagos externális alapköltség (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátor	24
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátor	32

d) Elektromos, elektronikai berendezés

Termékáram	Fajlagos externális alapköltség (Ft/kg)
Háztartási nagygépek	20
Háztartási kisgépek	20
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	20
Szórakoztató elektronikai cikkek	40
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	20
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	20
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	20
Adagoló automaták	40
Rádiótelefon készülék	200

A megfizetendő kezelési költség (K_1) számítása a $q_e < q_{OHÜ} < q_f$ esetben a

$$K_1 = 1,13 \frac{q_{OHÜ} - q_e}{q_{OHÜ}} \cdot K$$

Képlettel történik, a $q_e < q_{OHÜ}$ és $q_{OHÜ} \geq q_f$ esetben a

$$K_1 = 1,13 \frac{q_f - q_e}{q_f} \cdot K$$

minden más esetben $K_1 = 0$. A képletben szereplő K fajlagos kezelési alapköltség értékét a különféle termékdíjköteles termék- és anyagáramok esetén az alábbi táblázat tartalmazza:

a) Gumiabroncs

Termékáram	Fajlagos kezelési alapköltség (Ft/kg)
Gumiabroncs	22

b) Csomagolószer

ba) Csomagolószer (kivéve kereskedelmi csomagolószer)

Anyagáram	Fajlagos kezelési alapköltség (Ft/kg)
Műanyag	20
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	20
Társított rétegzett italkarton	10
Fém	10
Papír, fa, természetes alapú anyag	10
Üveg	10
Egyéb	20

bb) Kereskedelmi csomagolószer

Anyagáram	Fajlagos kezelési alapköltség (Ft/kg)
Műanyag [kivéve műanyag bevásárló-reklám táska]	40
Műanyag bevásárló-reklám táska	400
Üveg	10
Társított [kivéve társított rétegzett italkarton]	100
Társított rétegzett italkarton	100
Fém	100
Egyéb anyagok	100

c) Akkumulátor

Termékáram	Fajlagos kezelési alapköltség (Ft/kg)
Elektrolittal feltöltött akkumulátor	20
Elektrolittal fel nem töltött akkumulátor	20

d) Elektromos, elektronikai berendezés

Termékáram	Fajlagos kezelési alapköltség (Ft/kg)
Háztartási nagygépek	20
Háztartási kisgépek	20
Információs (IT) és távközlési berendezések, kivéve a rádiótelefon készülék	20
Szórakoztató elektronikai cikkek	20
Elektromos és elektronikus barkácsgépek, szerszámok, kivéve a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok	20
Játékok, szabadidős és sportfelszerelések	20
Ellenőrző, vezérlő és megfigyelő eszközök	20
Adagoló automaták	70
Rádiótelefon készülék	20

